

EL BRULL

REVISTA DE MONTAGUT I OIX

NÚM. 46 - ABRIL 2024

LA REDACCIÓ NO ES FA RESPONSABLE DE L'OPINIÓ DELS SEUS COL·LABORADORS EXPRESSADA ALS ARTICLES

COL·LABORADORS:

AFA Escola Mont Cós
Ajuntament de Montagut i Oix
Amics de Sant Aniol d'Aguja
Bataller Vila, Josep
Costa Costa, Josep Ma
Escola Mont Cós
Llongarriu Castanyer, Adriana
Morejon, Joan
Oliva Vila, Joan
OVOXO
Pineda, Felip
Pons, Albert
Quintana Cels, Ma Àngels
Ramos, Rubén
Rigart Compte, Maria
Rigart Quer, Joana
Santaló Bramon, Ester
Seguí Quintana, Marta
Soler Güell, Joan
Terra Aspra
Vilar Vergés, Josep
Xarles Pineda, Maria
Xaudiera Surribas, Miquel
Xifre, Antoni

EDITA:

AJUNTAMENT DE MONTAGUT I OIX

CONSELL DE REDACCIÓ:

Lluís Abel, Arnau Vilar,
i Joana Rigart

MAQUETACIÓ i IMPRESSIÓ:

Impremta Pagès

DISSENY PORTADA:

Àlex Vilar i Grabolosa

FOTO PORTADA:

Rubén Ramos

DIPÒSIT LEGAL: Gi-1361-2001

Amb la col·laboració de Diputació de Girona

Diputació de Girona

AJUNTAMENT DE MONTAGUT I OIX

Av. de les Escoles, 6 – Tel. 972 287 804
Horari: matins – de dilluns a divendres
de 8 a 15 h.
ajuntament@montagut-oix.cat

Serveis mèdics

Dispensari de Montagut 872 202 226
Àrea Bàsica de Besalú 972 590 032
..... 972 590 573
Hospital Sant Jaume d'Olot ... 972 261 800
Farmàcia de Montagut 972 687 088
Ambulàncies 061

Serveis religiosos

Mossèn Miquel Oliveras 972 591 100
..... 695 958 068

Serveis de comunicacions

Autocars Montagut..... 972 687 059
Autocars TEISA 972 260 196

Serveis oficines públiques

Oficines de Benestar Social (Olot). 972 271 304
Consorci de l'Alta Garrotxa 972 274 871
www.altagarrotxa.org

Serveis socials

Emergències 112
Bombers..... 112
Mossos d'Esquadra 112
Consell Comarcal Garrotxa 972 274 900
Prodaisa (Cia. d'aigües)..... 972 202 078
Consorci de Benestar Social.. 972 266 644
Servei de voluntariat..... 972 274 277

Ensenyament

Escola de Montagut 972 687 535

Diversos

Instal·lacions esportives 972 287 804

CALENDARI D'ACTIVITATS DE TOT L'ANY

5 de gener: **Cavalcada de reis**

1r diumenge de març: **Excursió matinal per Montagut**

Últim dissabte de març: **Aplec de Sant Miquel d'Hortmoier**

Dissabte més proper a Sant Marc (25 d'abril): **Ofrena a l'ermita del Cós**

1r diumenge de maig: **Festa del Roser de Montagut**

Dissabte després del 1r diumenge de maig: **Aplec a Sant Eudald de Jou**

Abril: **Combat de Corrandes**

Diumenge de Pentecosta (Pasqua Granada): **Aplec a Sant Aniol d'Aguja**

23 de juny: **Rebuda de la Flama del Canigó i Revetlla de Sant Joan a Oix**

Juliol: **Festa del Carme al barri del Cós i Fluvià**

1r dissabte d'agost: **Aplec de Sant Feliu de Riu**

Cap de setmana més proper a Sant Llorenç (10 agost): **Festa Major d'Oix**

Dissabte de la Festa Major: **Homenatge a la Vellesa d'Oix**

15 d'agost: **Aplec d'Escales**

4t diumenge d'agost: **Aplec de Sant Bartomeu a l'ermita del Cós**

Dissabte després del 4t diumenge d'agost: **Aplec de la Devesa**

29 de setembre: **Homenatge a la vellesa a Montagut**

Últim dissabte de setembre: **Aplec de Sant Miquel de Pera**

Octubre: **Trepitja Garrotxa**

31 d'octubre: **Castanyada a Oix**

31 d'octubre o 1 de novembre: **Castanyada a Montagut**

1r dissabte de desembre: **Aplec de Santa Bàrbara de Pruneres**

Desembre: **Marató de TV3, Cagatió a Montagut Quines al Casal**

AGRAÏMENT:

El Consell de redacció vol agrair, molt sincerament, a en Rubén Ramos la cessió de la magnífica foto de la portada. Moltíssimes gràcies!

SERVEIS, 2

EDITORIAL, 3

INFORMACIÓ MUNICIPAL, 4

BREUS

DADES DE L'AIGUA AL MUNICIPI, 6

CÀPSULES DIGITALS, 7

CAGATIÓ, 8

REIS, 8

SOPAR DE DONES, 10

DONACIÓ DE SANG, 11

CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA, 11

CONCERTS A L'ALTA GARROTXA, 11

CARNAVAL INFANTIL, 12

PORTAVENTURA, 12

TALLER D'AUTODEFENSA, 13

XERRADA SOBRE L'ANSIETAT, 13

AMUNT 360° CASAL D'ESTIU, 14

CAMPUS DE LLIERCA, 16

APLECS

SANT ANDREU DE BESTRECÀ, 17

SANTA BÀRBARA DE PRUNERES, 17

SANT MIQUEL D'HORTMOIER, 18

ENTITATS

AMICS DE SANT ANIOL D'AGUJA, 19

TERRA ASPRA, 21

GRUP DE JOVES MONTAGUT, 21

OVOXO, 22

EDUCACIÓ I CULTURA

ESCOLA MONT CÓS, 28

ENTREVISTA

MIQUEL XAUDIERA SURRIBAS, 30

COL·LABORACIÓ

100 ANYS DEL CEMENTIRI DE MONTAGUT, 32

EL PEDRÓ DE MONTOSA, 34

EL CAMP DE FUTBOL, 37

CICLE DE MÚSICA A LES ESGLÉSIES, 38

EL SALT DE LA REINA MORA, 42

ELS HIDROLATS, 43

PARLEM DE LLIBRES, 44

METEOROLOGIA

CLIMATOLOGIA A OIX, 45

EL TEMPS A MONTAGUT 2023, 46

CUINA

LLATA DE VEDELLA, 47

De les quatre estacions, la primavera és la més agradable. Ens guia cap al bon temps, podem gaudir de més estones de sol i les tardes són més llargues.

Amb l'arribada de la primavera també arriba una nova edició d'*El Brull* i es produeixen dos esdeveniments molt interessants al poble.

Un és el Combat de Corrandes i l'altre la Festa Major.

El Combat de Corrandes és una festa popular que reivindica el llegat cultural de la glosa als Països Catalans.

A Montagut és festa grossa. El poble fa goig amb tanta gent!

La Festa Major és més nostra. La vivim la gent del poble i algun foraster (sobretot el divendres i dissabte a la nit).

Us animo a participar als actes que s'han preparat. Sempre amb civisme!

Ompliu els carrers plens de vents de llibertat, respecteu el descans del veïns i no pixeu per les cantonades!

I com deia la Trinca:

*... mateu el pollastre i
poseu xampany al porró...*

BONES FESTES A TOTHOM!

INFORMACIÓ MUNICIPAL

Des del darrer número d'*El Brull*, aquesta és la informació municipal que creiem que és més rellevant:

ÀREA D'URBANISME:

- Iniciats els contactes amb diversos equips tècnics, externs i del Consell Comarcal, a fi de valorar els treballs ja realitzats i pressupostar la continuació i finalització del POUM.
- Projectada obres de millora del bar, compra d'un torn per regular l'entrada i reducció de la zona de platja, atesa la situació d'emergència climàtica actual, substituint-la per pavimentació i la instal·lació d'una tanca que separi la zona d'oci i la piscina fora de l'horari de bany.
- Sol·licitada subvenció per la reforma i reducció del cabal del vas de la piscina (pendent de resolució).
- Obtinguda del programa INTERREG VI –A POCTEFA 2021-2027 una subvenció de 211.656,77 € per l'actuació a la Rectoria d'Oix. S'està treballant i fent gestions per aconseguir altres subvencions davant diversos organismes.
- Actuació de millores als vestidors del camp de futbol municipal (atorgada subvenció de 35.000 € per la Generalitat de Catalunya).
- Canvi d'ubicació dels lavabos del camp de futbol i adaptar l'accés a les persones amb mobilitat reduïda.
- A punt d'entrar en funcionament la depuradora d'Oix. Pendants de la contractació del servei de manteniment de la instal·lació que ha de licitar el Consell Comarcal de la Garrotxa.
- S'ha realitzat l'ampliació d'enllumenat a la zona del camp de futbol.
- Instal·lada tanca de fixació pels contenidors de l'àrea de deixalles del camp de futbol.

ÀREA DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT:

- Previstes actuacions d'autoconsum en espais municipals per als propers mesos.
- Instal·lació provisional (depenent l'ús que se'n faci) de contenidors per a restes vegetals a la zona de La Cometa i aparcament camp de futbol d'Oix.
- Actuacions per millorar la recollida de les deixalles (campanyes de conscienciació, gestions amb els majors generadors, detecció d'habitatges i activitats no donades d'alta amb reclamació retroactiva del pagament de la taxa...)

- Detectar i invertir, tant com sigui possible, en minoritzat i arreglar les fuites d'aigua.
- Instal·lats dos comptadors al dipòsit del Cos i subministrament de tecnologia per la integració de dades al sistema d'autocontrol per millorar-ne l'eficiència.
- Aprovació d'un reglament d'usos de l'aigua en època de sequera.
- S'està elaborant una nova tarifa pel cobrament del consum d'aigua.
- Informar als majors consumidors d'aigua, tant als de les activitats com als particulars, de la necessitat de complir amb la normativa d'estalvi que en cada moment estigui en vigor (fixada per la Generalitat), en base a la informació sol·licitada i obtinguda de l'empresa concessionària corresponent als consums de tot l'any 2023.
- Iniciades converses i gestions a fi de poder valorar la creació d'una comunitat energètica a l'edifici de Can Selles (La Fàbrica).
- Demanades subvencions a l'ACA per fer una nova captació a la zona del camp de futbol de Montagut i la recuperació d'una captació a Oix.
- Participants, conjuntament amb els Ajuntaments de Tortellà, Argelaguer, Sales de Llierca i Sant Jaume de Llierca, en la localització i posterior construcció d'una nova captació d'aigua a la zona del Llierca.

HABITATGE:

- Aprofitant l'estudi del parc d'habitatges buits de Montagut i Oix realitzat a l'anterior legislatura i amb la voluntat de reiniciar i acabar la diagnosi i d'estudiar possibles solucions en aquest àmbit, s'ha demanat a la Diputació de Girona; i se'ns ha concedit, la redacció del programa local d'habitatges als micropobles.
- Concedida, per par de la Diputació de Girona dins el programa d'Estalvi Energètic i Pobresa Energètica, l'auditoria sol·licitada pel pis de propietat municipal destinat a emergències socials.

ÀREA D'ECONOMIA I DE RECURSOS HUMANS:

- Aprobat el pressupost municipal 2024, conservador. La majoria d'inversions condicionades a l'aprovació de subvencions de les quals se'n destaquen les següents:

Descripció	Crèdits inicials
AUTOCONSUM AJUNTAMENT (DUS 5000)	33.800,00
AUTOCONSUM DISPENSARI (DUS 5000)	22.220,00
AUTOCONSUM AJUNTAMENT (ICAEN)	11.376,00
AUTOCONSUM DISPENSARI (ICAEN)	4.410,00
MILLORA ENLLUMENAT PÚBLIC (DUS 5000)	62.150,00
RESCLOSA FLUVIAL GOMARELL	78.216,00
ARRANJAMENT VESTIDORS CAMP DE FUTBOL	51.700,00
INVERSIONS NOVES TECNOLOGIES	1.000,00
PLATAFORMA CONTROL ENTRADA PISCINA MUNICIPAL	2.000,00
DIRECCIÓ DE L'OBRA CONNECTOR FLUVIAL DEL GOMARELL	5,475,00
RUTA CIRCULAR EL COS	2.300,00
REFORMA I MILLORA LAVABOS CAMP DE FUTBOL	25.000,00

- S'incorporarà romanent de tresoreria per realitzar obres i actuacions que van quedar pendents el 2023 (compra del terreny, actualment destinat a aparcament, del C/ de la Font de Montagut, pavimentació i millores a la piscina municipal, projecte de millora de l'eficiència de la xarxa d'aigua —actuació condicionada a subvenció—, adequació i millores de l'edifici de l'Escoleta que ha d'acollir el primer cicle d'infantil, altres projectes i estudis.
- Prioritzar acabar el procés d'estabilització del personal de l'Ajuntament.
- Publicat concurs oposició d'1 plaça de peó de brigada i la creació d'una borsa de treball per a la cobertura provisional de vacants, substitucions o altres situacions temporals.
- Iniciats contactes amb la UDG (Universitat de Girona) i l'Institut Bosch de la Coma per concretar la firma d'un conveni de pràctiques pels seus estudiants per desenvolupar tasques de suport administratiu i d'atenció al ciutadà a l'oficina de l'Ajuntament.
- Continuem participant en el programa de joves tutelats.
- Adherits al programa de Treball i Formació del Servei d'Ocupació de Catalunya que permet comptar amb una persona que ens ajudi en les tasques de manteniment i/o neteja.

ÀREA D'EDUCACIÓ

- Es continua amb el projecte comarcal **Estona per a tu**, que dona suport a les famílies que necessiten temps per poder realitzar les seves activitats. Aquest servei s'ofereix els dimarts i dijous, de 16:30 a 19:30, a l'espai Mont Petit.
La voluntat de l'equip de govern és donar continuïtat a aquest servei.
- Se segueix col·laborant amb l'Escola Mont Cós i l'Escoleta Mont Petit.
El proper dia 23 d'abril es farà entrega, com d'altres anys, de contes i llibres als nens i nenes, amb motiu de la celebració de la Diada de Sant Jordi.
- Es va sol·licitar, al departament d'Educació, i ens han concedit, la implantació dels ensenyaments de primer

cicle d'educació infantil a les escoles rurals, condicionant-t'ho a la millora i adequació de l'edifici on actualment hi ha l'Escoleta.

S'està treballant amb l'arquitecta contractada per l'Ajuntament conjuntament amb els tècnics d'Educació per la realització del projecte.

La intenció és poder-ho tenir tot enllestit al començament del nou curs escolar d'aquest any.

ÀREA DE CULTURA, JOVENTUT I ESPORTS

- Col·laboració amb les diverses entitats i associacions de municipi per dur a terme les diferents activitats que han programat.
- S'està dissenyant una plataforma per la venda d'entrades per a serveis i esdeveniments organitzats per l'Ajuntament, el seu cobrament i control d'accés, a través de la compra d'un torn. S'ha demanat que a aquesta mateixa plataforma hi puguin tenir accés les entitats del municipi que ho desitgin, perquè realitzin la gestió dels actes que organitzin.
- A punt d'iniciar la senyalització i condicionament de la ruta circular al Cos.

NOVA TEMPORADA 2024 PISCINA MUNICIPAL

- Si les condicions i la normativa ho permeten, està previst iniciar la nova temporada de piscina, segons detall:

**Juny: Tardes (de 16:30 a 20:30 h)
i caps de setmana (de 10:30 a 20:30 h)**

**A partir del dia 24 de Juny fins l'1 de setembre
(de 10:30 a 20:30 h)**

Voldríem agrair a en Luuk i la Xènia tots aquest anys que han estat al nostre costat treballant i col·laborant per l'Ajuntament i ajudant-nos.

Molta sort en la vostra nova etapa.

DADES DE L'AIGUA AL MUNICIPI (dades ACA)

A continuació us presentem les dades del municipi del darrer any, per mesos, inclou tot el municipi i els nuclis que disposen d'aigua d'abastament públic. Podeu veure que els mesos de juny a octubre s'incrementa el consum per sobre els líndars marcats pel decret de Sequera.

	2023						2024					
Volums lliurats (m3/mes)	MAR	ABR	MAI	JUN	JUL	AGO	SET	OCT	NOV	DES	GEN	FEB
Ús domèstic i assimilable												
PROVEÏMENTS D'AIGUA, SA (PRODAISA)	7.440,00	8.193,00	7.998,00	9.540,00	11.501,00	11.966,00	9.042,00	8.649,00	7.620,00	7.471,00	7.806,00	6.786,00
Total Domèstic	7.440	8.193	7.998	9.540	11.501	11.966	9.042	8.649	7.620	7.471	7.806	6.786
Població equivalent (hab)	1.143	1.134	1.118	1.133	1.205	1.294	1.149	1.135	1.105	1.153	1.139	1.145
Dotació (l/hab-dia)	210	241	231	281	308	298	262	246	230	209	221	204
Dotació màxima (l/hab dia)	250	250	250	230	230	230	230	230	230	230	230	230
Volum subministrat en excés (m3)	-	-	-	1.722	2.909	2.740	1.114	556	-	-	-	-
Total lliurat a xarxa	7.440	8.193	7.998	9.540	11.501	11.966	9.042	8.649	7.620	7.471	7.806	6.786

10 CONSELLS PER ESTALVIAR AIGUA A CASA!

1 TANQUEU LES AIXETES!

Tanqueu l'aixeta mentre us ensaboneu les mans, us renteu les dents o us ensaboneu a la dutxa.

2 TRIEU DUTXAR-VOS A BANYAR-VOS

Una banyera plena gasta uns 300 litres d'aigua, mentre que si us dutxeu en gasteu uns 50.

3 RECOLLIU L'AIGUA DE LA DUTXA

Utilitzeu un cubell per recollir l'aigua mentre no surt calenta i aprofiteu-la per a altres usos com ara regar les plantes de casa.

4 VIGILEU AMB EL DIPÒSIT DEL VÀTER

Si no disposeu de dipòsits de doble descàrrega, poseu una o dues ampolles de plàstic plenes de sorra dins el dipòsit. L'estalvi és d'uns 3 litres d'aigua en cada descàrrega.

5 RENTADORA I RENTAPLATS AMB CÀRREGA COMPLETA

Aprofiteu al màxim la seva capacitat!

6 EL VÀTER NO ÉS UNA PAPERERA!

Un vàter normal buida entre 9 i 12 litres d'aigua en cada us. Llenceu-ho a la paperera, no al vàter!

7 REPAREU LES FUITES D'AIGUA:

Detecteu i resolcu qualsevol fuita d'aigua a les aixetes, canonades i cisternes.

8 REUTILITZEU L'AIGUA:

Utilitzeu l'aigua d'escaldar fruites i verdures per regar les plantes. També podeu reutilitzar l'aigua de cocció d'aliments per regar, sempre que no contingui sal o productes químics nocius.

9 INSTALLEU AIREJADORS I REDUCTORS

Instal·leu a les aixetes airejadors i reductors de cabal per reduir-ne la quantitat que en surt. Barregen aigua amb aire i permeten estalviar fins a un 50%.

10 VIGILEU AMB EL QUE LLENCEU PER L'AIGÜERA

Hi ha productes (oli, detergents, pintura) que són de difícil eliminació o nocius per al medi. Un sol litre d'oli mineral pot contaminar 10.000 litres d'aigua. Cal, doncs, que els separeu i els porteu als punts verds.

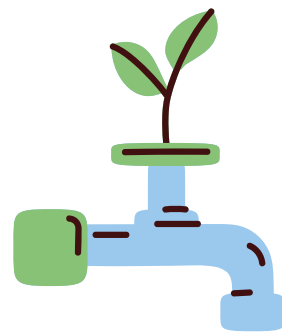
L'AIGUA NO CAU DEL CEL

Més informació a sequera.gencat.cat

Generalitat de Catalunya

Per la sostenibilitat, sempre endavant

L'AIGUA ÉS VIDA NO LA MALGASTEM!

CÀPSULES DIGITALS

L'Ajuntament amb la col·laboració del Casal Cultural organitza unes càpsules digitals per tal de donar a conèixer, una mica més, aquestes noves tecnologies. Durant el primer trimestre se n'han fet tres amb molt èxit de participació.

Les càpsules les imparteix la Creu Roja cada últim dijous de mes. Funcionen per separat i tothom es pot apuntar a les que desitgi.

El preu és de tres euros per sessió.

Les tres primeres han tingut molta participació.

Càpsules **DIGITALS**
el món digital a l'abast de tots/es

Col·labora Casal Cultural
de Montagut

dijous 25	GENER 10:00h-12:00h		FOTOGRAFIA Càmera, emmagatzematge i edició
dijous 29	FEBRER 10:00h-12:00h		PROTECCIÓ a Internet i a les Xarxes Socials (dades personals, exposició de imatges, estafes...)
dijous 21	MARÇ 10:00h-12:00h		APLICACIONS de navegació - PART TEÒRICA (Google Maps, Wikiloc, Strava...)
dijous 25	ABRIL 10:00h-12:00h		APLICACIONS de navegació - PART PRÀCTICA (Google Maps, Wikiloc, Strava...) <small>*important haver assistit a la part teòrica</small>
dijous 23	MAIG 10:00h-12:00h		APLICACIONS GOOGLE (Calendari, Correu electrònic, Drive, Wallet, Lens, Files...)
dijous 25	JUNY 10:00h-12:00h		LA SALUT AL MÓN DIGITAL (La Meva Salut, aplicació d'emergències i 112, Fit...)
dijous 4	JULIOL 10:00h-12:00h		XARXES SOCIALS (WhatsApp, Instagram, Facebook...)
dijous 26	SETEMBRE 10:00h-12:00h		PLATAFORMES AUDIOVISUALS- Música i vídeo (Spotify, Youtube, Shazam, Netflix, AmazonPrime ...)
dijous 24	OCTUBRE 10:00h-12:00h		PROTECCIÓ dels dispositius mòbils (contrasenyes i bloqueig, seguretat i ubicació...)
dijous 21	NOVEMBRE 10:00h-12:00h		CREACIÓ I EDICIÓ DE VÍDEOS (InShot, Canva...)
dijous 12	DESEMBRE 10:00h-12:00h		JOCS i ENTRETENIMENT (enginy, passatemps, memòria...)

 Cal Ferrer (Montagut)

 Cal reservar plaça per cada càpsula
trucant 972287804 o WhatsApp a 646161901

CAGA TIÓ

Cagatió a Montagut

Cagatió a Oix

REIS 2023

Un dimarts de novembre va arribar a l'Ajuntament una carta reial. Els Tres Reis de l'Orient ens feien saber que el dia 27 de desembre un dels seus patges vindria, amb la seva comitiva, a Montagut a recollir les cartes de les nenes i nens, i que també s'arribaria a Oix.

Se'ns girava feina!

Calia preparar-ho tot amb molta cura perquè, el dia 5 de gener, ells mateixos ens vindrien a veure.

Com que tothom té molta feina, un grup de jubilats va decidir preparar-los una bona acollida.

Uns quants valents es van fer càrrec de la carrossa. Calia remenar ferros, soldar, canviar rodes, col·locar llums... en fi, molta feina!

Com que els Reis s'han de repartir per molts pobles, van demanar al Grup de Joves si els podien ajudar!

Tot un reguitzell de jovenalla es va oferir per lluir els vestits que havien preparat amb cura un grup de dones del poble.

Ja només calia esperar!

El dia 27 de desembre, l'absis de l'església es va il·luminar, el tron del patge estava a punt.

Quan va arribar, es va asseure i de seguida va començar a parlar amb la mainada i els grans que s'hi van apropar. Va recollir totes les cartes i ens va dir que el dia 5 de gener tornarien.

I... va arribar el dia 5. Petits i grans ben nerviosos!

A les 6 de la tarda els Reis van enfilem camí d'Oix, on hi arribaren a peu. A toc de tambors, enmig de llum i color, van repartir petits regals per a tothom, dins l'església.

A Montagut, quan es va sentir el primer petard tothom va encendre el fanalet! Ja arribaven!

Ses Majestats, després d'escoltar els últims encàrrecs de nens i nenes, es van prendre una xocolata calenta, gentilisa del restaurant l'Eixida i, van enfilem cap al Cós on hi tenien les escales necessàries per arribar a totes les cases.

El Rei Ros va dir, a mitja veu, que l'any vinent tornarien!

L'Ajuntament vol agrair a totes les voluntàries i voluntaris, que de manera desinteressada han fet possible que la màgia continuï.

Moltes gràcies a tots.

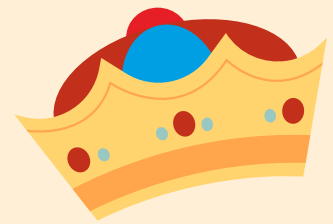
Comitiva reial

Reis a Montagut

Patge reial

Reis a Oix

SOPAR DE DONES

El dia 8 de març, amb motiu del dia de la Dona, vam celebrar el primer sopar de dones de Montagut i Oix.

52 dones d'entre 14 i 85 anys ens vam trobar al local de la Cometa per degustar un magnífic àpat a càrrec del Restaurant l'Eixida.

Totes diferents!... D'edat, de caràcter, de color de cabell, d'ulls, d'alçada, de pes... i amb una copa de cava diferent!

Vam brindar per nosaltres, per les nostres vides, per les que ja no hi són i els hi voldríem... per la nostra felicitat!

La qüestió és brindar i fer-ho en bona companyia!

L'any vinent hi tornarem!

8M Montagut i Oix

1r sopar de dones
Moltes gràcies a
totes

DONACIÓ DE SANG

El passat 15 de febrer, al Casal de Montagut hi va haver donació de sang amb un total de 43 donacions i 3 oferiments.

Ens van acompanyar els alumnes de 5è i 6è de primària de l'escola Mont Cós i les seves professores.

Ens obsequiaren amb una ampolla petita, que ells havien fet, i que volia retornar a cada donant el seu granet de sorra.

Una bona experiència que de ben segur repetirem.

L'Ajuntament vol agrair a tothom la seva col·laboració i de manera especial als alumnes i mestres de l'Escola.

CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA

El passat dia 17/12/2023, coincidint amb diversos actes Nadalencs i la Marató es va celebrar a l'església de Sant Pere de Montagut un concert de música clàssica, a càrrec de CANTABILE cor de Cambra Olot, amb la direcció de Cláudio Suzin Rodriguez.

La voluntat és proposar una programació de concerts clàssics de forma estable, tant a l'església de Montagut, com a d'altres del municipi (Oix, Talaixà, Sant Eudald o Santa Bàrbara). Aprofitant l'excel·lent acústica d'aquests temples i dignificar-los amb música de qualitat. La continuïtat i èxit de la proposta depèn únicament de la rebuda i acollida que en fem tots plegats.

CONCERTS A L'ALTA GARROTXA

ENTRADA
LLIURE

TAQUILLA
INVERSA

CICLE DE MÚSICA

a les esglésies

Es voluntat proposar una programació de forma estable concerts clàssics, tant a l'església de Montagut, com altres del municipi (Oix, Talaixà, St Eudald o Santa Bàrbara). Aprofitant l'excel·lent acústica d'aquests temples i dignificar-los amb música de qualitat. La continuïtat i èxit de la proposta depèn únicament de la rebuda i acollida que en fem totes i tots.

Sant Pere de Montagut	
Concert Quartet de Saxos	4/5/24 20.00
Concert Coral Croscat	1/6/24 20.00
Concert de Cant i piano	29/9/24 12.00
Concert Cantabile	14/12/24 20.00
Sant Llorenç d'Oix	
Concert de Americanus	20/1/24 20.00
Sant Martí de Talaixà	
Concert de Soul Mountain	19/10/24 12.00
Sant Eudald de Jou	
Concert de Joan Josep Mayans	1/12/24 11.30

Ajuntament de Montagut i Oix

CARNAVAL INFANTIL

El dissabte 10 de febrer, a la tarda es va celebrar el carnaval infantil.

El mal temps no va impedir que més d'un centenar de persones, sobretot infants, es concentrassin al casal. L'espectacle de FEFE i Cia. els va fer ballar i cantar durant una bona estona.

En acabar, l'Ajuntament va oferir un berenar de coca i xocolata per a tothom.

PortAventura

Cada estiu, a Montagut s'organitza la Brigada Jove. És un servei de voluntariat adreçat a joves del municipi que es comprometen a realitzar tasques a diferents serveis municipals.

Com ve essent habitual i per tal de premiar aquest treball, des de l'Ajuntament es fa una sortida a PortAventura.

Va ser el dia 11 de novembre. Els participants a la brigada, acompanyats de familiars i altres persones del poble van sortir de bon matí cap a Vila-Seca. Entre el Far West, Mèxic i la Xina, el Dragon Khan, el Shambhala i el Magic Bubble vam passar un dia ben divertit.

TALLER D'AUTODEFENSA

El dia 2 de març es va fer al local de la Cometa, amb un bon èxit de participació, el taller d'autodefensa feminista, per a dones i persones amb identitats dissidents a partir de 16 anys (o 12 acompanyades) i sense límit d'edat.

Era de la campanya comarcal *Retalla les violències, enganxa les cures. Per la prevenció de violències masclistes i LGBTIfòbiques*.

L'activitat pretenia ensenyar a respectar els nostres límits, a empoderar-nos, a saber dir NO a allò que no desitgem amb la veu, l'actitud i la mirada i només en casos que no queda una altra sortida, l'ús de tècniques físiques. No negarem l'existència d'aquests casos i ens preparam per afrontar-los.

XERRADA SOBRE L'ANSIETAT

Dissabte dia 16 de març, a la sala de plens de l'Ajuntament hi va haver una interessant xerrada sobre l'ansietat, a càrrec de la lua Espigulé Gelis.

La lua va estudiar psicologia per vocació. Ja des de ben petita li agradava molt escoltar les persones i observar com es comportaven.

Per què les persones davant d'un fet similar sentien emocions diferents es preguntava?

En la psicologia ha trobat els coneixements necessaris per acompanyar-les en tots els seus processos vitals.

S'ha format en diferents branques de la psicologia i ha experimentat diferents mètodes de tractament fins arribar a desenvolupar un mètode propi i únic, la psicologia conscient. Es basa en coneixements que provenen de la neurociència i de la saviesa ancestral de les grans filosofies espirituals que combinades fan que es produeixin grans canvis en la manera de percebre el món que ens envolta i les coses que ens passen.

AQUEST ESTIU, A VOLAR! VIATGE PER L'UNIVERS DEL CIRC I DEL TEATRE

AMUNT 360°

CASAL D'ESTIU

A L'ESCOLA MONT CÓS I
AL CASAL CULTURAL

DE L'1 DE JULIOL AL 2 D'AGOST

DE 3 A 12 ANYS

GRUPS DE CONVIVÈNCIA SEGONS EDATS

CASAL DE 9:00 A 13:00H

AMB SERVEI D'ACOLLIDA DE 8:00 A 9:00H

TRAPEZI TELES CLOWN MALABARS EQUILIBRIS ACROBÀCIES
jocs cooperatius manualitats gimcanes sortides piscina

APUNTA'T PER SETMANES!
INSCRIPCIONS EN LÍNIA
WWW.UNSALTALCIRC.COM/LLEURE
+ INFO: UNSALTALCIRC@GMAIL.COM
609735397

UN SALT AL CIRC

ENTITAT D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE
PROJECTE DE FORMACIÓ I CIRC SOCIAL

AMUNT 360°

CASAL D'ESTIU

Torna el casal més atrevit de tots!

Un viatge emocionant a través del Circ i del Teatre, amb tallers de teles i trapezi, acrobàcies, gimcanes de coordinació i d'equilibri, jocs cooperatius i d'expressió, a més d'estones per remullar-nos!

Un univers creatiu i imaginari on els seus habitants han nascut per l'art i l'espectacle, portant-nos a descobrir de forma lúdica les constel·lacions, el sistema solar i a donar un cop d'ull al futur del nostre planeta.

Alhora, serà un espai de convivència, treball en equip i educació en valors. Dinamitzat per un equip qualificat en circ social i arts escèniques.

AQUEST ESTIU, A VOLAR! VIATGE PER L'UNIVERS DEL CIRC I DEL TEATRE

ESPAI: Escola Mont Cós | Casal Cultural

EDAT: de 3 a 12 anys

Grups de convivència segons edats!

HORARI:

- Casal: de 9:00 a 13:00h
- Acollida matinal: de 8:00 a 9:00h

QUOTES

- CASAL: 50€/setmana
48€ famílies monoparentals, nombroses
48€ famílies amb 2 germans/es inscrits
- QUOTA ACOLLIDA: 12€/setmana
3€ dia puntual

INSCRIPCIONS

Apunta't per setmanes!

Inscripcions En Línia

www.unsaltalcirc/lleure-montagut/

DATES CASAL I EIX D'ANIMACIÓ:

• BIG-BANG BOOING

1ra setmana: de l'1 al 5 de juliol

• IN GRAVETAT

2na setmana: del 8 al 12 de juliol

• SOM ESTRELLES

3ra setmana: del 15 al 19 de juliol

• CAP AL FUTUR

4ta setmana: del 22 al 26 de juliol

• ART EN ÓRBITA

5na setmana: del 29 de juliol al 2 d'agost

+ INFO: UNSALTALCIRC@GMAIL.COM
609735397 / 688891165

UN SALT AL CIRC
PROJECTE DE FORMACIÓ I CIRC SOCIAL
ENTITAT D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

FORMULARI D'INSCRIPCIÓ

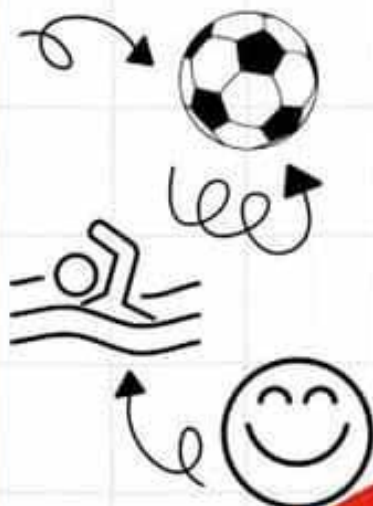
@CAMPUSLLIERCA

CONTACTE:
658 10 65 27
620 69 98 23

CAMPUS LLIERCA 2024

EL LLIERCA ESTÀ DE MODA!

Al final els nens són
els que fan balanç... ha
vingut amb ganes tots
els dies... per tant
excel·lent

QUAN ES FA?
QUINES EDATS?
PREUS?

5 setmanes! del 25 de juny
fins al 26 de juliol

Nascuts del 2010 al 2019

1 setmana= 110€
2 setmanes= 190€
3 setmanes= 240€
4 setmanes= 295€
5 setmanes= 345€

de 9:00 a 13:00
Servei d'acollida a partir de
les 8:00

Camp Municipal de Montagut

QUÈ TROBAREU?

- Grups reduïts per tenir un bon seguiment de les activitats,
- Assegurança de responsabilitat civil i lesions.
- Servei de PISCINA i pista poliesportiva.
- Excursions i diferents activitats sorpresa tots els DIMECRES de cada setmana.
- Servei d'acollida a les 8:00h
- Samarretes del campus

SANT ANDREU DE BESTRECÀ

L'últim dissabte de novembre, enguany el dia 25, data propera a Sant Andreu, patró de l'ermita de Bestrecà, es portà a terme un esplèndid aplec en el seu honor i també de gran record a totes aquelles persones que en algun moment de la seva vida han estat relacionades amb dit indret.

Així doncs, al matí un nombrós grup de persones iniciaren una caminada des de la plaça d'Oix tot portant-los a la mateixa ermita. Una estona més tard, la comitiva de cotxes s'afegia i plegats es retrobaren a l'entorn fantàstic a la falda de la serra de Bestrecà. Una

meteorologia agradable posava el punt just per gaudir de la diada. L'eucaristia va anar a càrrec del diaca Mn. Xavier. Mentrestant, darrere l'ermita, els cuiners ja anaven preparant el que una mica més tard va esdevenir un molt agraït dinar de germanor. Més de 115 persones hi participaren i gaudiren tant de l'ambient festiu, l'àpat, com de l'indret. Un esdeveniment que compta, com cada any, amb la presència i col·laboració de l'Ajuntament de Camprodon, municipi al qual pertany l'ermita malgrat sigui sufragània de la parròquia d'Oix i sigui des d'aquest vessant qui més en gaudeix.

SANTA BÀRBARA DE PRUNERES

Un any més, se celebrà l'aplec en honor a la patrona de l'ermita del veïnat de Pruneres i protectora de llamps i trons.

Com és costum, el primer dissabte de desembre, enguany el dia 2, més de 200 persones es reuniren a l'indret amb unes esplèndides vistes panoràmiques. La diada es presentava assolellada tal i com així fou esdevenint una diada fantàstica. Com és habitual l'organització oferia un esmorzar gratuït als participants. Molts d'aquests hi havien arribat a peu o en bici tot resseguint algun dels múltiples corriols.

A les 12h celebració eucarística presidida pel rector Mn. Miquel acompanyat pel diaca Mn. Xavier finalitzant amb unes estrofes dels goigs.

Tot seguit, hi hagué sortejos, es ballà una sardana i es continuà fent tertúlia mentre la foguera anava fent un bon caliu necessari per poder coure tot allò que fes falta per dinar. Paral·lelament, en Jordi, l'ermità, preparava

la paella d'arròs per tots aquells que, prèvia reserva, havien encarregat el menú.

I com és habitual, les tonades d'en Manelic de Pera que sempre acompanya la diada, ressonaren durant la sobretaula tot acabant vora la foguera on un nucli abrandat pel so de l'acordi i les tonades alt-garrotxines passaren vetllada tot remullant-ho amb alguna que altra beguda.

Alegria i bon ambient es respirà una vegada més en aquest aplec d'ermita.

Un any més, l'organització quedà satisfeta a l'espera d'una nova edició, la qual compta amb la col·laboració

material de l'Ajuntament que a més, enguany havia arranjat algun punt crític de la pista forestal que mena a dit veïnat.

SANT MIQUEL D'HORTMOIER

El dissabte dia 16 de març va tenir lloc, un any més, l'aplec d'Hortmoier.

La bona meteorologia d'aquell matí va fer que els assistents gaudissin de la pau i tranquil·litat que el lloc desprèn i la bona harmonia entre els presents va fer que esdevingués un èxit.

Una trentena de persones van participar d'aquesta trobada anual gaudint del bell paisatge. La majoria dels presents s'afegiren a l'excursió que sortí de la plaça d'Oix fins arribar a la petita ermita dedicada a l'arcàngel Miquel.

En el paratge de sota l'ermita, un petit altar i una creu feta *in situ* serviren per oficiar la missa de campanya envoltats de bellesa natural, tranquil·litat... tot recordant els vells estadants i la multitud de trescadors que anteriorment havien estat o passat per dit indret.

Un agradable i més que guanyat esmorzar amanit per una bona conversa van posar punt i final a la trobada la qual bona part dels presents elogiaren tot assaborint els embotits que afluïren en una molt ben parada taula.

Josep M. Costa

Amics de Sant Aniol d'Aguja

RECTA FINAL

Vam finalitzar l'any 2023 completant de manera satisfactòria amb tot allò que us havíem explicat a la revista anterior i hem iniciat aquest 2024 amb una nova proposta la qual es va descriure a l'assemblea general portada a terme el dia 4 de febrer. Les assemblees dels Amics de Sant Aniol d'Aguja les fem rotatives a les tres poblacions de les entitats que en formen part: St. Llorenç de Cerdans, Banyoles i Montagut. Aquest any tocava Banyoles i per la seva simbologia històrica es va decidir fer-la al Santuari de Rocacorba. Un bonic i agradable indret que ja havia acollit una assemblea vuit anys enrere. Des del damunt de la Roca, on hi ha el Santuari, que vist des de la distància, sembla la proa d'un vaixell, podíem contemplar a la llunyania les muntanyes Aniolenques i per tant, des d'allà reunits apuntàvem i indicàvem les propostes d'obres a seguir per aquest 2024. A l'assemblea d'enguany ens reuníem una quarantena de persones. Complementàrem la trobada amb un dinar de germanor, en concret, amb un "asado argentino". La sobretaula, com sempre, s'amaní amb un reguitzell de cançons que anaren acompanyades de gralla i acordió. Una agradable diada que va servir per esperonar-nos per una nova fase d'obres que ens ha de portar a finalitzar etapes i anar deixant cada vegada més, espais totalment acabats. Tant és així, que en aquesta assemblea el president es va atrevir a pronosticar que a mitjans 2025 podria ser bona data per inaugurar el Refugi ja que moltes coincidències històriques així ho avalaven i que per tant, calia treballar de valent amb aquest objectiu ben clar i decidit per fer-ho realitat.

Amb l'esperança posada en una suposada data inaugural hem anat preparant tota la paperassa: llistats de materials, feines, certificats i/o informes, projectes, permisos... i realitzant les obres necessàries perquè tot això sigui una realitat. Hi hem estat treballant i encara ho estem fent tot desitjant que en el proper article ja us podrem confirmar un munt d'actuacions realitzades i concretant el que queda pendent. De moment, a grans trets, estem amb la segona fase de la col·locació de turbines, la finalització de la captació d'aigua de boca, la finalització de les basses de depuració d'aigües brutes on hem acabat de tancar el seu perímetre per tal que quedi protegida. També s'hi ha plantat la vegetació recomanada pel bon funcionament de dites basses i en definitiva, l'acabat del sistema de depuració. Així com també els acabats de fusteria, de pintura... i molts petits detalls més.

Durant aquest període també s'ha fet un arranjament en el camí procedent de la Muntada (Gomarell) gràcies a una petita aportació que hi ha destinat el Consorci de

l'Alta Garrotxa. També s'ha realitzat alguna intervenció al camí de les Canals gràcies a una ajuda econòmica de la Casa de Perpinyà de la Generalitat. Aquest camí històric, és un accés que uneix de manera directa les dues bandes d'aquesta postissa frontera administrativa la qual separa els dos vessants de Catalunya.

Durant aquest temps també s'han dut a terme tot un reguitzell més de presentacions del llibre de *Sant Aniol d'Aguja: Valls, cims i gent del Pirineu d'entre el Vallespir i la Garrotxa*. S'han realitzat per tot el territori, bàsicament gironí, però també al Vallespir i a Barcelona. Presentacions que han servit per fer conèixer l'esmentat llibre i per tant, de Sant Aniol i tota l'àrea geogràfica que s'hi explica així com donar a conèixer l'associació i el projecte que hi ha el seu darrere amb les obres del Refugi com a fets principals i destacables fins al moment.

El proper diumenge dia 19 de maig, tindrem el popular, tradicional i històric APLEC de SANT ANIOL el qual tindrà la programació habitual: concentració a Clarioles, pelegrinatge fins a l'ermita, missa, cercavila fins als Prats de la Font, encantaments, proclamació de l'hereu i la pubilla de l'aplec, dinar de germanor (arrossada) i finalment música tradicional amb l'acostumat "Cant dels Adéus". Us hi esperem! I tindreu ocasió de poder veure l'estat real de les obres les quals us explicarem en directe.

Enguany, hem pogut tornar a comptar amb la important col·laboració de la Diputació de Girona, la Casa de la Generalitat a Perpinyà, i algunes administracions locals, així com les empreses fidels igual que els particulars, mecenes, amics-col·laboradors i tota aquesta multitud de visitants que ajuden pujant aquests saquets amb sorra/grava que sempre us expliquem que anem deixant a peu de camí i que actualment ja sumen més de 265 tones pujades a mans. Una suma que des del 2012 ha permès un estalvi econòmic d'uns 60.000 € i que s'han pogut destinar íntegrament a l'adquisició de materials o bé per pagar a professionals necessaris per portar a terme les obres. Uns professionals que han pogut comptar sempre amb l'ajut incalculable dels voluntaris fent així que cada euro destinat multipliqués la feina realitzada. Gràcies doncs, a tots aquests voluntaris que ho estan fent possible així com totes les col·laboracions esmentades més amunt i que entre tots, ben aviat podrem dir que el vell somni és finalment una realitat.

Amics de Sant Aniol d'Aguja

Terra Aspra

XXVI EXCURSIÓ MATINAL DE MONTAGUT

El dia 3 de març es va organitzar la vint-i-sisena marxa a Montagut. Aquesta vegada la participació va ser molt justeta, ja que va estar plovent tota la nit i no va parar fins les 7 del matí, hora que comencen les inscripcions. Tot hi així, van ser 49 els participants d'enguany! Gairebé la meitat d'ells eren de fora de la comarca.

Dit això, m'agradaria destacar que la trentena de voluntaris mobilitzats per aquest dia van estar disponibles i al peu del canó tot i la pluja. Per tant, el temps no va ser un problema en aquest sentit. Tot i els imprevistos sorgits a primera hora del matí: marques esborrades per la pluja, cintes tretes per algun imprevisible... van fer que haguéssim de córrer fins l'últim moment.

Al final de la jornada es va organitzar un dinar popular per celebrar que un any més, tot havia anat bé! Ens veiem a la pròxima!

Grup de Joves Montagut **HABEMUS RELLEU!!!**

Hi ha fumata blanca a Montagut.

Tenim relleu.

El jovent puja valent!

I els no tan joves, aprofitem aquestes línies per acomiadar-nos d'alguna manera de tots vosaltres. Ens omple d'orgull i satisfacció haver pogut contribuir a fer de Montagut un poble actiu i dinàmic. Ens hem esforçat per crear un ambient vibrant i acollidor per a tothom.

A tots aquells que ens han donat suport en aquesta etapa, ja sigui amb un gest, una bona paraula o comprant

“treuquatre” cubates a cada festa, els hi expressem el més profund dels agraïments.

Però això no para, això no ha fet res més que començar. A aquest poble hi ha bon planter, i el relleu generacional està més que assegurat. Entra un jovent amb nova energia i ànims renovats que esperem que continuï construint teixit social i associatiu del que, sens dubte, en formarem part d'una altra manera.

Ens veiem a l'altre costat de la barra!

Els menys joves del grup de joves

OVOXO

Ruralisme amb mirada de dona

Hauríem de recular uns quants anys per veure l'Alta Garrotxa poblada. L'aspecte de les masies parla per si sol i, com més ens allunyem de les zones habitades i ben comunicades, més temps hem de retrocedir per recordar-les amb vida.

Abans de l'èxode rural de les zones de muntanya, els senyals que indicaven que en una casa hi havia vida podien ser el fum sortint de la xemeneia, la netedat dels marges del camí i del quintà, la roba estesa, l'hort en funcionament... però, sobretot, la mestressa —generalment masovera— feinejant pels defores.

Recordem amb afecte dones com la Maria del Ripoll, la Margarida de la Quera, la Montserrat de Costejà o la Marieta de Ca l'Anton fent petar la xerrada amb alguns dels excursionistes que passaven per casa seva pels volts dels anys setanta del segle passat. Gràcies al testimoni que alguns d'aquells muntanyencs ens han deixat en les seves cròniques, hem sabut que, enmig d'altres enraonies, elles, com qui no vol la cosa, els explicaven algun costum interessant, mentre s'eixugaven les mans al davantal.

De fet, per a molts de vosaltres, veure una casa de pagès habitada era el més habitual perquè ho teníeu al costat de casa. Tips de veure-ho! Com passa sovint, de tant familiar com ens és una cosa o un costum, no hi donem la importància que té. Aquest seria el cas del paper de la dona en el món rural: sempre hi ha sigut, però mai s'ha donat a la seva presència la rellevància que realment ha tingut.

El paper de la dona al món rural ha anat més enllà de les tasques domèstiques, administratives i de suport. Elles han estat les encarregades de la conservació i la transmissió de coneixements als fills, contribuint així a evitar —o a retardar— la pèrdua constant de ramaders i de coneixement de l'ofici. Elles hi han viscut i n'han viscut, malgrat les discriminacions territorials i, especialment, per raó de gènere.

Ara que ha passat Sant Jordi i tots tenim recent el bon propòsit de llegir una mica més, voldria ressenyar uns llibres que parlen de dona i ruralisme de muntanya, per si us ve de gust llegir sobre aquest tema. Les principals protagonistes en són les dones, bé perquè han crescut a pagès i s'hi han quedat a viure, bé perquè n'havien marxat i hi han tornat, bé perquè n'han fet algun estudi o bé perquè se n'hi han anat a viure des de la ciutat. Són llibres de molt bon llegir i que ens conviden a reflexionar sobre el model de gestió rural i les seves mancances.

Dones de la muntanya, de Federica Ravera i Martina Manyà (Pol-len Edicions, 2022). És un llibre gràfic que recull el resultat d'un estudi sobre ruralitat i feminisme a muntanya, sobre el rol de la dona en la conservació de l'ofici i els reptes que els cal superar en el món rural d'alta muntanya. En ressaltó una afirmació: *Lluny de ser una qüestió merament folklòrica, reconèixer aquesta funció de transmissió [de la dona] és donar un lloc a la dona pagesa, baluard d'identitat i de continuïtat del món rural pagès.*

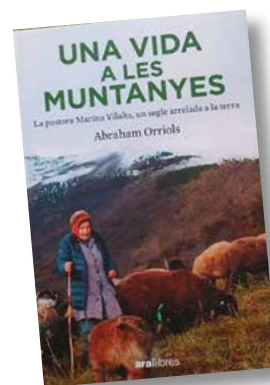

La noia de les ovelles pigallades. Anna Plana, una pastora a contracorrent als cims del Pirineu, de Laura Gordó Pérez (Cossetània Edicions, 2020). S'hi narra l'experiència vital de l'Anna, una noia empordanesa que decideix establir-se com a ramadera al Pirineu. L'estima per la seva feina i el seu ramat la porta a dir, adreçant-se a les ovelles, coses com aquesta: *Us cuidaré tant com sàpiga, i a vosaltres, les parides, no us penso treure els fills fins que almenys tinguin 60 dies.*

Ruralisme. La lluita per una vida millor, de Vanesa Freixa Riba (Ara Llibres, 2023) s'hi parla de la necessitat de ruralitzar la societat, de reduir el consum, de conèixer la procedència d'allò que consumim i de cuidar l'entorn que ho produeix. Hi trobem reflexions com aquesta: *Vaig haver de marxar lluny per veure a través dels ulls dels altres, a través de la meua vivència, l'excepcionalitat del ruralisme.*

Una vida a les muntanyes, d'Abraham Orriols i Garcia (Ara Llibres, 2023). Llibre sobre la Marina Vilalta, la pastora més vella de Catalunya que, amb prop de cent anys, continua treballant i que l'any 2022 va rebre la Creu de Sant Jordi en reconeixement a la seva dedicació. Quan l'autor li explica que vol fer un llibre sobre la seva vida, ella reacciona amb aquestes paraules: *I un llibre, dius? Jo no n'he llegit mai cap perquè no puc. I a qui han d'interessar tantes pàgines sobre mi? Em sembla que no m'ho mereixo, he fet el mateix que feiem tots abans.*

Aquests llibres amaguen històries boniques i ofereixen un reconeixement a les dones de pagès i la seva labor en la salvaguarda i transmissió dels coneixements del ruralisme. I són tan interessants com necessaris. Que gaudiu de la lectura!

Adriana Llongarriu Castanyer
<http://escorniflaire.blogspot.com>

Com un octogenari desvergonyat i farragós a qui li agrada escoltar-se narrant els dies en què va ser algú, sovint (amb la intenció d'arrenar un somriure fugisser) explico els inicis de la meva relació amb la Mireia utilitzant una frase una mica poca-solta, però molt veraç. M'agrada dir que "Quan vaig conèixer la Mireia, m'agradava molt, moltíssim! Però va ser el dia que em va portar a la Closa, que me'n vaig enamorar." I és que la meva relació d'amor amb la Mireia avança molt lligada amb la meva relació d'amor amb la Closa i, en conseqüència, amb Oix.

De petit, quan pensava en allò que voldria esdevenir de gran, no m'havia passat mai pel cap tenir un *Ferrari*, ser astronauta ni guanyar una Champions amb el Barça. Volia alguna cosa més senzilla i aparentment banal per a un infant de la meua edat. Dins meu, hi havia una mantra que es repetia amb molta força: *de gran vull viure a la muntanya, amb la meua dona, fills i un gos... De gran vull viure a la muntanya, amb la meua dona, fills i un gos... De gran...*

Amb el pas dels anys, aquest mantra no va parar de ressonar dins el meu cap. Així, quan la Mireia em va dedicar un primer somriure, fugaç i vergonyós, els astres es van alinear traçant un bell camí, que transcorreria pas a pas, damunt d'una terra aspra i de mala petja anomenada Alta Garrotxa. Era el moment de calçar-se les *Chiruques* i trepitjar fort, caminant decididament cap a la vida adulta.

Per la Mireia, la Closa i Oix eren un refugi familiar on desconnectar i gaudir dels caps de setmana i dels estius. Va ser en aquest format de visitant reincident d'un indret proper a casa, però prou llunyà com per sentir-m'hi de vacances, que vaig començar a descobrir la Closa, bonics racons d'aquestes contrades i a alguns dels seus habitants. Entre caps de setmana i vacances, entre calçotades i aplecs, entre neteges de rieres i algunes nits d'estiu massa llargues, em vaig anar amarant d'Oix, del seu aire i de la seva gent. Vaig tardar poc a sentir que en volia més, volia formar-ne part, necessitava sentir que allò no era un lloc de vacances, volia que fos casa meua. Volia aconseguir que, amb el pas del temps i el permís dels autòctons, algun dia en algun lloc, algú a qui pots encara no conec em digués: **Tu ets Oixenc?!**

La Mireia no s'havia plantejat mai fer un pas com aquest. Oix era molt maco sí, però per als caps de setmana! Tothom ens deia que era molt lluny, que la carretera era plena de revolts, que a l'hivern hi feia

massa fred, que no hi tindriem cap servei i que quasi no hi coneixiem ningú! No hi teníem cap familiar a prop per un mal de ventre... i a sobre, no hi havia nens! Amb qui jugarien els nostres fills? No va ser fàcil convèncer-la per fer el salt. Però tot el que no va aconseguir la meua dialèctica en llargues vetllades de sofà, exposant els pros i difuminant els contres de viure a Oix, ho va aconseguir la pandèmia! La intensitat en què vam viure aquells mesos a la Closa va esborrar algunes de les pors de la Mireia i va fer aflorar els avantatges que ofería un lloc com la Closa i Oix per criar els nostres fills.

Ara ja fa prop de dos anys que vivim oficialment a Oix. I va ser des del primer moment que la Joana em va demanar que escrivís aquestes línies. Però, si us soc sincer, no me'n creia prou digne. Abans de fer-ho necessitava demostrar —més a mi que a ningú altre— que la meua elecció havia sigut encertada. Que no m'havia equivocat a l'hora d'embarcar la Mireia, en Roc i la Rita i apostar totes les nostres fitxes per Oix. Necessitava viure aquí, viure-hi hiverns, estius, tardors i primaveres. Passar-hi alegries, penes, i pors. Viure-hi la monotonia i sentir-hi la solitud. Necessitava saber, després de viure-hi tot això, que la decisió havia estat encertada.

És per això que ara he acceptat fer aquest escrit. Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "és molt lluny Oix i la carretera és plena de revolts!", jo, ara ja sé que els vint minuts de cotxe que ens separen d'Olot són vint minuts de retrobament personal. Vint minuts de jocs i aprenentatges amb en Roc i la Rita. Vint minuts d'organització, complicitats i confessions amb la Mireia. Vint minuts per aprendre a comptar globus de dia i estels de nit. Vint minuts plens de natura en el seu estat més pur. No, la carretera d'Oix no és llarga ni feixuga. La carretera d'Oix és un regal de vint minuts que s'ha de saber gaudir revolt rere revolt.

Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "Oix?! Hosti, allà hi fa molt fred!", jo, ara ja sé que la gelada que cada nit embolcalla casa nostra, fa més viu el foc que encenc cada matí. Ara ja sé que, la fredor que em fa anar arrupit fins al llenyer és la que esperona les brases del nostre foc i dona més caliu a la nostra llar. Ara ja sé que quan el fred se'ns posa dins dels ossos, ens obliga a arraulir-nos sota la manta i ens desperta rialles, carícies i algun que altre petó. No, a Oix no hi passem fred, a Oix anem sobrats d'escalfor.

Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "a Oix?! Però si no hi ha ni una trista botiga de queviures!", jo, ara ja sé que la millor botiga és aquella on s'hi va a comprar amb les botes posades i l'aixada a l'espatlla. Ara ja sé que els ous més saborosos són els que es recullen a diari i que la carn més nutritiva és aquella que s'ha vist néixer, créixer i morir. Jo, ara ja sé que cada glop que fem de Ratafia de la Closa, és el glop d'un paisatge, és l'olor dels nostres boscos i el record d'uns dits esgarrinxats. No, a Oix, no tenim botigues, però no en necessitem. Tenim tot allò que volem agafar de la terra i un congelador ben gros per a tota la resta!

Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "a Oix?! Però si no hi deuen conèixer ningú!", jo, ara ja sé que sota les ombres de Santa Bàrbara —al matí— i del Montpetit i el Montmajor —al tardejar—, amagats en el silenci d'uns carrers morts els vespres d'hivern, hi ha un munt de gent que hi és quan hi ha de ser. Gent generosa, gent activa i motivada. Gent disposada a regalar coneixements i temps, així com a donar un cop de mà i a deixar-ho tot per tal que cap projecte quedi a mig fer. A Oix hi ha gent, bona gent que fa un gran poble.

Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "a Oix! Però si no hi tindreu cap familiar per un mal de ventre!", jo, ara ja sé que la família pot raure en aquella gent per la qual et sents estimat. Aquella gent amb qui et pots sincerar i saps que no et jutjarà. Aquella gent amb qui, no saps ben bé perquè, però hi confies cegament i sents que complementa la teua felicitat. A Oix no hi tenim pares, mares ni germans. A Oix hi tenim uns veïns collonuts!

I per acabar... Escric aquestes paraules ara que, quan algú em diu "a Oix no hi ha nens ni nenes!", jo, ara ja sé que quan la faràndula ens visita per la Festa Major, un munt de mirades pures i brillants els segueixen amb delit de ben a prop. Ara ja sé que, quan arriba Nadal, el tió del poble no s'escapa d'una bona bastonada! També sé que, quan arriben els Reis d'Orient, la plaça s'omple de fanals aguantats per manetes tremoloses que, sense saber-ho, il·luminen la felicitat del nostre poble. Sí, a Oix hi tenim nens i nenes! I anem-nos preparant perquè algun dia seran adolescents!

A Oix, com a tot arreu, hi ha coses bones i d'altres no tan bones. El que jo ara ja sé és que a mi, Oix em fa molt feliç.

EL GRAN JOC DE LA BOTIFARRA BARALLES DE BRUNYOLS I GATS VELS

Dedicat a tots els apassionats de la botifarra i del truck d'Oix, origen de tants jugadors de part de bo

Festa del Roser d'Oix. Plaça de l'Estudi.

Campionat de Botifarra del 1982 guanyat per l'Imma de can Panarra d'Oix i la Marta Turró

La botifarra és el joc que més adeptes té entre els jugadors de cartes de la Garrotxa. És un joc on l'atzar és un dels factors que hi intervé, però no és el més decisiu a llarg temps. El millor jugador, el que més gaudeix, és el que sap escoltar i entendre les 48 cartes, perquè totes parlen.

Però la botifarra és un joc per jugar-hi sense presses, passant tardes senceres al bar o al casal del poble. Per això és molt més que un joc de cartes d'entreteniment, és una activitat de relació social que fa poble. Per aquesta raó és bo conservar-la, malgrat l'evolució dels jocs d'entreteniment deguda als telèfons mòbils i a la tecnologia actual. Animo a tothom, especialment a les dones i als vaillets, a participar-hi més. No us faci ànsia començar, tots hem set tenres. Si cal, organitzarem sessions d'aprenentatge a Oix o a Montagut. La principal virtut del bon jugador és que sempre s'interessa per aprendre'n més i superar-se.

La botifarra fa poble i fa nació, perquè és una manifestació de la cultura i de les tradicions dels Països Catalans, que es juga a Catalunya, al nord del País Valencià i a les Illes Pitiüses. I és un joc de virtuts molt catalanes: estratègia, visió, equip, lògica... Amb el menyspreu al mandat popular de l'Ú d'Octubre per la rendició dels processionistes estafadors i amb el procés de substitució demogràfica que patim, la nació catalana està greument amenaçada. Hem de revertir la situació

en l'actual cruïlla històrica, no podem permetre que cap estat estranger ni ideologia político-religiosa sotmeti les futures generacions de catalans. Hem de defensar i preservar la llengua, la cultura i tot el que ens identifica com a catalans, fins i tot en una expressió tan modesta com és la botifarra. En aquest sentit, sap greu veure com es promocionen exageradament cultures llunyanes com l'anglosaxona, però ni els mitjans de comunicació, ni les entitats públiques, posen en valor tradicions populars catalanes com la botifarra, el nostre joc nacional.

L'ORIGEN DEL JOC

No es coneix exactament l'origen dels jocs de naips i es creu que són una tradició d'origen medieval, ja que no s'han trobat referències més antigues. Segons l'escriptor i gran folklorista Joan Amades, a Catalunya els naips es troben documentats a principis del segle xv: en un document de 1425 apareix la prohibició «que algun no gos jugar a mesallola ni a gresescha de naips...».

Al llarg de la història, els jocs de cartes han estat utilitzats amb diverses finalitats com la de reunió, aposta i disbauxa o la d'endevinació i predicció del futur. L'Església, les monarquies i els governs municipals els han prohibit i condemnat en diverses ocasions, promovent la visió negativa dels trucs i l'endevinació com quelcom diabòlic que s'escapava del control

i l'ordre social. El rei Felip II, a les Constitucions de Catalunya de 1585, prohibeix els jocs de daus i els jocs de naips de «cartlla, gresca, dobladilla i quarantí». Així, en la memòria oral s'ha anat transmetent la màxima «quan el dimoni vol fer mal, juga a cartes».

Es creu que l'origen de la botifarra podria provenir del joc de la manilla, que té moltes semblances. En qualsevol cas, és un joc que prové de la societat rural i de la classe treballadora. Al menys a les contrades gironines, es va començar a jugar a la botifarra acabada la Guerra d'Espanya, després de l'any 1939. Sembla que, a partir dels anys cinquanta, la gent de muntanya va aprendre a jugar a la botifarra de la gent que venia de la

Baralla catalana 5

Baralla catalana 35

Baralla catalana 32

Baralla espanyola

Una de les característiques o curiositats d'aquestes baralles és la simbologia que s'atribueix als seus quatre colls o "pals", segons la qual representen els diferents estaments de la societat, que s'enfronten en els jocs de la mateixa manera que ho fan en la realitat, tant a l'època medieval del seu origen, com avui en dia:

Els oros, representen el poder econòmic, l'aristocràcia, la banca i el comerç. Els ricatxos.

Les copes o els calzes, el poder de l'església. El clero.

Les espases, representen el poder militar, els cavallers i els guerrers. L'exèrcit.

Els bastos, el poder polític. El govern.

LES NORMES

La botifarra habitualment es juga entre 4 jugadors, que formen equip per parelles. Es reparteixen 12 cartes a cadascun. Un dels jugadors "canta trumfos", que és el coll que domina sobre els altres. Si té bon joc, pot cantar "botifarra", on no hi ha coll dominant i els punts o "tantos" guanyats es multipliquen per 2.

Es tracta de superar, "matar", obligatòriament, quan es pot, la carta jugada per l'adversari, però amb una carta del mateix coll jugat. Quan no es té carta del coll, s'ha de "fallar", matant amb trumfos. Es van jugant totes les cartes per bases (jugades de les 4 cartes d'una voltada) fins a finalitzar el dat, també anomenat mà o ronda (la sèrie de jugades de totes les cartes que es fan entre donada i donada). Generalment les partides es juguen a 101 tantos i solen durar entre 30 i 45 minuts. En els torneigs és habitual jugar a 8 dats.

costa. Avui, a la Garrotxa, es juga, sobretot, a la botifarra i no tant al truc.

LES CARTES

Hi ha diversos dissenys de baralles, que es diferencien pel tipus de dibuix, tant de la cara com del revers. Habitualment, a la Garrotxa la botifarra es juga amb la baralla de 48 cartes número 5 la casa Heraclio Fournier, de Vitòria. És la baralla catalana o de «cares catalanes». També són baralles catalanes les dels números 32, 35 i 55, menys utilitzades. Es diferencien de les baralles espanyoles en el dibuix de l'as d'oros i en les figures (rei, cavall i sota), així com en el revers.

Les cartes que puntuen, per valor de més a menys, són: la manilla (el 9), l'as, el rei, el cavall i la sota.

Quan un dels jugadors té bon joc, pot "contrar" per multiplicar els tantos per 2. Un dels adversaris, si confia en guanyar, pot "recontrar" (tantos x 4). Finalment, qualsevol jugador de la parella que ha contrat pot fer "santvicenç" (tantos per 8).

LES MODALITATS

La variant obligada o oriental, és la modalitat del joc de les comarques gironines i de la Catalunya Central. Rep el nom del fet que, quan no es pot matar la carta de l'adversari, és obligat jugar la carta més petita, si bé hi ha excepcions. D'aquesta forma totes les cartes, fins i tot les més petites, tenen importància en el joc perquè, entre altres raons, al jugar-les permeten deduir les cartes ocultes dels altres jugadors, minimitzant la influència de l'atzar.

La variant lliure o occidental, és la variant més utilitzada a les comarques lleidatanes. Rep el nom del fet que no s'està mai obligat a tirar la carta petita d'un coll. Això permet enganyar a la parella contrària i fer-li creure que ja no té més cartes d'un determinat coll.

La variant intermèdia és molt similar a l'obligada, es juga a la mateixa zona i és la utilitzada a la Garrotxa. Permet no jugar la carta més petita quan es pot "carregar" una carta de punts abans que jugui el company, sempre que aquest tingui possibilitats de guanyar la basa (les 4 cartes jugades en una volta).

A banda de la botifarra de dues parelles, també existeix la botifarra de 4 jugadors individuals, de 3 jugadors i de 2 jugadors. Aquesta última modalitat també es coneix com la “del rector i el vicari”. En aquestes modalitats les normes difereixen del joc de 4.

L'ABC DE LA BOTIFARRA

Els principis de la botifarra, els que ha de procurar dominar tot bon jugador, es poden resumir en tres:

A D'AMABILITAT: És el principi més important. La botifarra no és res més que un joc, un joc per passar bé l'estona amb els amics i per fer relació social. Per això cal que les partides es facin sempre en un ambient amable, agradable i amistós, on predomini el bon humor, el joc net, la modèstia i el respecte entre els jugadors. Cal tenir modors, no ser repatani i evitar incomodar i destarotar els companys jugant amb inòpia o lentament com un maimó embabecat, o fent el ploramiques sempre que no es té sort. I tenir sempre present que els brunyols —els errors— formen part del joc i que els retrets, els gutiperis i els mangonaires maten el joc i, la baralla no vol baralles.

B DE BASE: Més enllà de les normes del joc, la base o tècnica de joc, és el conjunt d'estratègies i tàctiques preestablertes que teòricament se suposa que tenen una major probabilitat d'èxit. **L'estratègia (defensa o atac) és la orientació que donem al joc d'un dat, mentre que la tàctica és el sentit d'una jugada predeterminada en una base.** El seu domini permet jugar de forma coordinada amb el company, que és essencial per jugar bé.

Les jugades de base acceptades majoritàriament es transmeten per tradició, algunes es recorden per antigues dites. Un exemple: “Sortida de cavall, sortida d'animal”, que vol dir que aquesta és una sortida arriscada perquè pot fer perdre molts punts. La majoria de jugades bàsiques, com són la carta de sortida o el criteri per cantar trumfos, estan justificades per una explicació lògica, però altres jugades, sense un càlcul de probabilitats que les avaluï, només són conjeitures, que si més no, permeten la coordinació amb el joc del company. És per aquesta raó que no hi ha una única base del joc, hi ha variants en algunes jugades segons els jugadors i les contrades.

Dominar la base no és difícil, només requereix temps i ganes per aprendre'n. La dificultat està en què moltes jugades bàsiques tenen excepcions, que cal aplicar segons es desenvolupi la partida.

C DE CAPACITATS: Memòria, deducció, estratègia, raonament, lògica, concentració i observació. Són capacitats innates, que tots tenim en major o menor grau i que es poden millorar practicant sovint el joc de la botifarra.

No menys important és l'astúcia, la picardia. El bon jugador és murri, té puteria, sap interpretar els petits gestos i expressions de l'adversari, les retencions de cartes, el sentit de la consulta de les 4 darreres cartes jugades que fa un dels jugadors, etc. El jugador pulecero també sap jugar “enganyant”, tàctica freqüent especialment en la variant lliure.

Moltes d'aquestes capacitats són comunes amb les dels caçadors, d'acció en equip i d'instint astut, estratègic i observador.

Una capacitat que no tothom té és saber barrejar bé les cartes. I no és una cosa menor, perquè pot ser el detall que desequilibri el resultat d'una partida tau-tau. Les cartes mal barrejades poden beneficiar l'adversari.

El jugador que domina la base pot dedicar tot l'esforç a memoritzar les cartes jugades i a deduir les cartes ocultes. Si, a més, practica el joc net, és amable i respectuós, és un mestre de la botifarra.

LA BOTIFARRA A MONTAGUT I A OIX

A Montagut gairebé cada dia hi ha partides a la Sala de Lectura municipal, un local ben equipat i confortable, on els jugadors, la majoria gats vells de bon nivell, s'esbargeixen entre cartes, diaris i cafès mentre la fan petar.

A Uoix, com diuen els avis, des de fa més de 45 anys, es disputa el Campionat de la Botifarra de la Festa Major, un dissabte del mes d'agost, si bé als seus inicis es feia al setembre, el dia de la festa petita, la Festa del Roser. La fotografia que encapçala aquests escrits n'és un valuós testimoni. Els darrers anys, el diumenge de la Festa Major també s'organitza el Campionat de Truc d'Oix.

Actualment a Oix, per impulsar la participació degut a la manca de jugadors, s'ha iniciat el Primer Campionat de Lliga de la Botifarra d'Oix. Es tracta d'una lliga amb unes normes originals i singulars, “el reglament oixenc”: tothom amb un mínim nivell hi pot participar, quan vulgui i canviant de parella sempre que vulgui. La

classificació és individual, s'hi entra jugant un mínim de 15 partides. Puntua segons percentatge de victòries. Es disputaran 2 lligues cada any, de 6 mesos cada una, que acabaran amb un dinar de germanor amb lliurament de trofeu al guanyador, el Boc Major. Els jugadors de la lliga s'agrupen sota el nom de BOCS (Botifarraires Oixencs Contro Santvicenç).

OIX
CAMPIONAT
DE BOTIFARRA

2001

DISSABTE 11 D'AGOST
a 2/4 de 5 de la tarda

INSCRIPCIONS A PARTIR DE LES 4

1r premi.....10.000 ptes, sopars i trofeu
2n premi..... 6.000 ptes, sopars i trofeu
3r premi..... 2.000 ptes, sopars i trofeu
4t premi..... sopars i trofeu
5è i 6è premis..... trofeu

Obsequi per a tots els participants

COL·LABOREN: Restaurant Can Bundanci Embotits d'Oix Gestoria Mercuri Construccions Montmajor Construccions Sau	Restaurant Ca la Marisol Restaurant Ca la Mercè Fonda Ca la Paula Restaurant Can Suro Caja de Madrid Consell Comarcal de la Garrotxa
--	---

EL 101 FINAL

Com he dit, convindria que les entitats públiques i els mitjans de comunicació promocionessin la botifarra. Els suggereixo alguns eslògans publicitaris. Frases amb el sentit humorístic del jugador que també li agrada jugar amb els dobles significats les paraules, sense oblidar el lèxic de la Garrotxa:

- ✓ La botifarra és un producte de la terra. No se n'ha de perdre la mena.
- ✓ La vida deixa de ser un joc d'ous quan fas de la botifarra el joc de la teva vida.
- ✓ Si no tens feina, no pentinis el gat, millor juga a la botifarra.
- ✓ Una farra mai no és completa sense una partida de botifarra.
- ✓ La botifarra, el joc de reis i manilles que no és un joc de lladres.
- ✓ Ni pa i circ, ni pa i futbol. Independència i botifarra.
- ✓ Als aporellos, ventaiada i una bona botifarra.
- ✓ Ensenyem la botifarra a totis, també a les wokes que neguen el masculí genèric.
- ✓ Si pinten bastos i et fots d'oros per portar massa copes, mai seràs un primer espasa de la botifarra.

Albert de la Muntada d'Oix

12^è Concurs Fotografia

Els racons del nostre municipi

Termini de presentació: fins les 14 hores del 31 d'agost de 2024

S'han d'enviar les imatges (màxim 2) a la següent adreça:

calferrer.montagut@gmail.com

Escola MONT CÓS

PETITS TALENTS CIENTÍFICS

"Les òlibes del campanar de l'església de Montagut"

El 23 de maig de l'any 2023, els alumnes de cycle mitjà de l'escola Mont Cós van anar a la Sala Torín d'Olot, per presentar el treball sobre les òlibes del campanar de l'església de Sant Pere de Montagut.

Aquest projecte formava part del programa "PETITS TALENTS CIENTÍFICS". Aquest programa té com a objectiu fomentar l'experimentació, la indagació i la descoberta en l'aprenentatge de les ciències de l'alumnat d'educació primària. Ja era la segona edició en què hi participa la nostra escola.

El tema del curs passat estava destinat a conscienciar a l'alumnat de com les intervencions humanes poden alterar el comportament dels animals del nostre entorn.

L'animal escollit va ser l'òliba. El motiu pel qual es va escollir va ser perquè era un animal molt proper a l'escola i alhora molt sensible amb el comportament humà.

Els passos que vam seguir per fer aquest projecte van ser els següents:

- Introducció del tema. Es va començar amb un joc de pistes per descobrir quin seria l'animal el qual estudiariem. En aquest joc de pistes hi havia diferents imatges (els ous, una pluma, el campanar de l'església de Sant Pere, un ratolí). A partir d'aquí els alumnes van descobrir que estudiariem l'Òliba.

- Idees prèvies:

- Què sabem de l'òliba?
- Per què hi surt una imatge de l'església del poble? I es va començar a confeccionar un mural d'aula.

- Buscar informació referent a l'òliba (vídeos, llibres, pàgines web...) d'on viu, com és, quina és la seva alimentació...

- Visita d'experts a l'aula. Ens va venir a visitar en David Gimeno, del Grup d'Educació Ambiental dels Naturalistes de la Garrotxa, i també la Marta Subirats, Agent Rural de la Generalitat.

- Rutina d'investigar i buscar evidències. Es van fer dues activitats:

- Anar al campanar de l'església de Montagut, per saber si realment encara hi havia òlibes a l'església. En aquest cas va ser afirmatiu perquè van trobar egagròpiles, que les vam portar a l'aula on les vam obrir i vam poder observar quina era l'alimentació principal d'aquest animal.

- Fer una enquesta a la població, si coneixien l'existència d'aquest animal al campanar.

- Finalment es va crear un diorama on s'explicava com havia de ser l'hàbitat per l'òliba.

Durant aquest projecte els alumnes van estar molt motivats i participatius. Van poder portar a la pràctica habilitats de llengua catalana, matemàtiques, medi natural i social i àmbit artístic. Van aprendre com era una òliba, la importància de conservar un bon hàbitat així com també adonar-se que viuen en un entorn privilegiat.

Finalment també van tenir el repte d'exposar en públic, on van explicar amb molta claredat tot el que havien après durant els mesos de març i abril.

MIQUEL XAUDIERA SURRIBAS

En Miquel va néixer a Montagut ja fa un grapat d'anys. És el fill gran de can Batlle. Va viure al poble fins que es va casar i va anar a Cornellà del Terri. Sempre ha estat lligat a Montagut tant pel seu treball com per les amistats i la vida social.

Ara que s'ha jubilat continua amb aquest vincle. Hi ve gairebé a diari perquè hi té el seu germà i les gallines que cal cuidar.

Quan vas començar a treballar a l'Ajuntament i per què?

Al plegar de l'escola, amb 15 anys, ja vaig anar a treballar a l'Ajuntament. Primer només feia encàrrecs. Era una mica tímid i, fins i tot, em feia por el telèfon. Fer de funcionari no estava de moda en aquell moment. La gent preferia fer una carrera universitària, treballar en un banc o en una empresa privada.

Durant aquests anys em van sortir altres feines, algunes de bones però em va semblar que quedar-me a l'Ajuntament era una bona opció.

Cada vegada em van donar més responsabilitat.

La feina inicial devia ser molt diferent a la final. Has hagut d'adaptar-te a molts canvis. Ha estat fàcil?

Al principi només tenia un llapis, una maquineta per fer punta, un boli Vic i una goma d'esborrar.

Teníem màquina d'escriure i per fer còpies utilitzàvem el paper carbó.

Em va agradar molt l'arribada de la fotocopiadora, tot i que, al principi no en teníem.

Anàvem a la plaça del Carme d'Olot i compràvem un abonament però només hi fotocopiàvem els documents molt importants, els simples continuàvem amb el paper de carbó. Una mica més endavant ja en vam tenir una.

Després va venir el fax amb el rotlle de paper que esborrava...

Va arribar un moment que no podia fer tota la feina i vaig demanar que possessin a algú més. L'alcalde em va dir: comprarem un ordinador...

Tot va venir de manera molt pausada.

Vas ser dels primers treballadors de l'Ajuntament a disposar d'ordinador. Com vas viure la introducció de la informàtica?

Vaig ser el primer! Em vaig deprimir!

L'informàtic em va dir quin programa vols? Jo no en tenia ni idea...

No en sabia res! Però poc a poc en vaig anar aprenent. Vaig ser un autodidacte.

L'entrada de la democràcia va suposar un canvi important pels ajuntaments. Com ho vas viure?

Com si fos el paradís terrenal. Tot era una bassa d'oli. Després això també va ser diferent. Ara ja ningú recorda aquella època.

Progressivament es va anar canviant el model, ja no era tan rígid. Tot semblava més tolerant.

Què va suposar, la incorporació d'Oix a Montagut?

Jo vaig començar a treballar el 1973. L'any anterior s'havia incorporat el poble d'Oix a Montagut. El volum de feina havia augmentat considerablement i el secretari Sr. Bonaventura Camós va demanar suport.

T'has trobat amb alguna situació compromesa, que es pugui explicar, durant aquests anys?

Moltes, però algunes no es poden explicar.

Una de ben curiosa.

Ens van avisar que pels voltants d'Hormoier hi havia un home mort.

Semblava que s'havia estibat. El jutge de pau i jo hi vam anar amb la guàrdia civil. Era un dia que plovia molt. En arribar, des de lluny, es veia l'home. Com que feia molt mal temps, l'equip de rescat parlava d'esperar l'endemà perquè pensaven que arribaríem millor al lloc, però la guàrdia civil de muntanya va accedir fins on es veia la persona.

La sorpresa va ser que el suposat difunt, era un maniquí de quan van filmar la pel·lícula *La Punyalada*.

Un bon ensurt que va acabar en anècdota!

Quin record guardaràs per sempre?

Mil records i tots positius. T'ho dic de veritat, dels negatius no me'n recordo.

He tingut petites coses sense importància.

Com portes la jubilació?

Molt i molt bé. Cada dia tinc més coses per fer i encara me'n queden al calaix.

Faig moltes sortides amb companyes i companys a qui agrada caminar. M'ho passo bé fent camins de ronda i muntanya i amb una colla de Montagut, faig marxa nòrdica cada dimecres.

Vaig a la piscina i a algun curs de català.

Però amb qui més gaudeixo és amb els meus nets i amb la meva família.

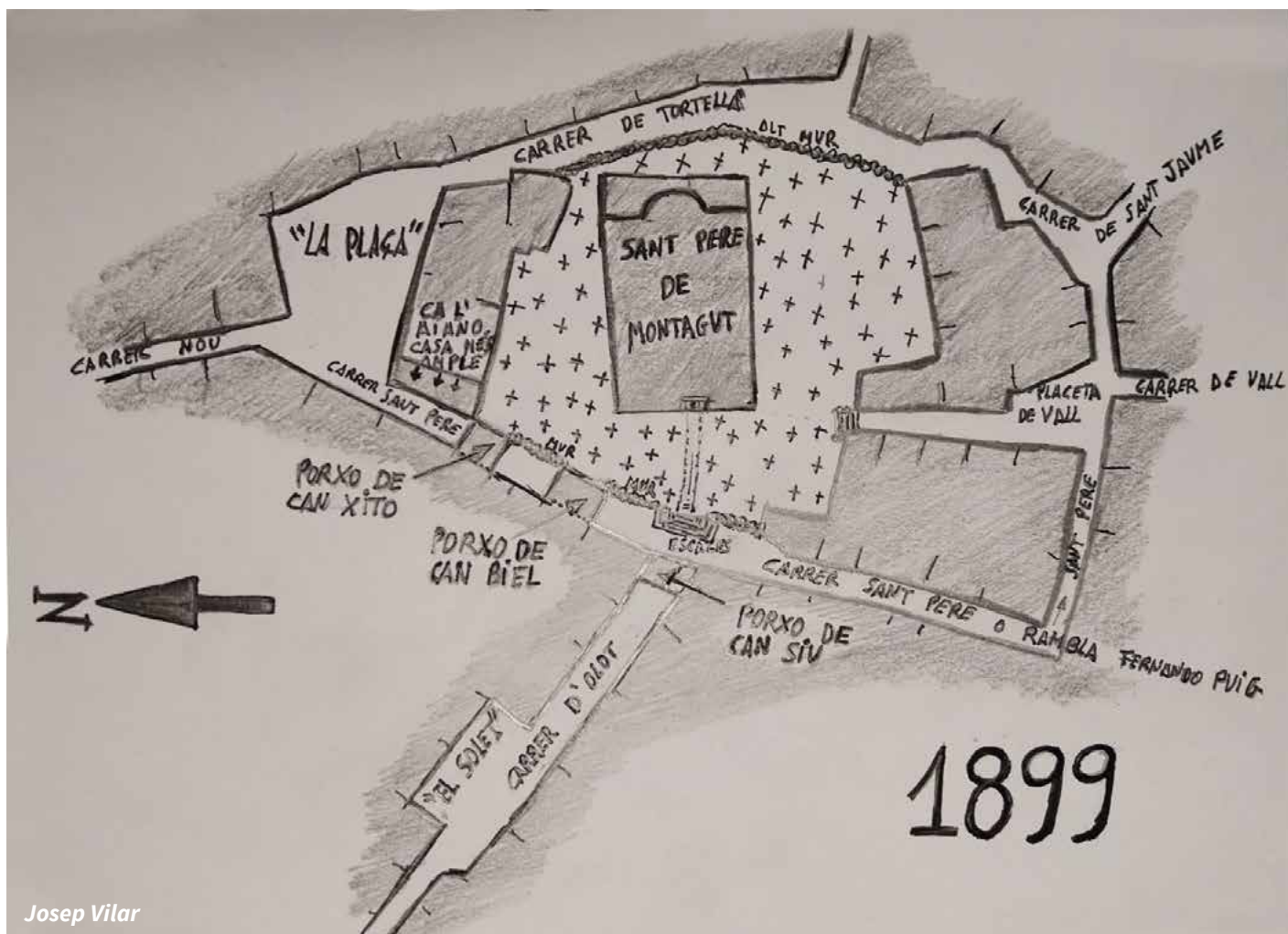
La jubilació és una nova etapa de la vida que cal afrontar amb optimisme. És el moment de fer aquelles coses que no s'han pogut realitzar mentre treballàvem, i que hem anat ajornant durant tants anys. Ara és el moment de fer tot això!

Que per molts anys en puguis gaudir!

Joana Rigart i Quer

Turó de l'Home

Josep Vilar

100 ANYS DEL CEMENTIRI DE MONTAGUT

Fins al 1924 el cementiri de Montagut estava ubicat al costat de l'actual església. Degut a la pèrdua de visibilitat i les constants molèsties que ocasionava als veïns, dos d'ells, en Pere Palomeras de can Batlle i en Felip Pineda de can Joaníc van cedir uns terrenys al paratge anomenat “serrat d'en Bora” per ubicar-hi el nou cementiri. Tot seguit us reproduïm els acords de les actes de l'Ajuntament i una notícia que va sortir a la premsa de l'època.

ACORDS DE LES ACTES DE L'AJUNTAMENT

17 de junio de 1923

“Se da lectura a una comunicació del Sr. Gobernador Civil, por la cual se ordena que se dicte, acuerdo entre el Ayuntamiento y el Rdo. cura párroco se proceda habilitar el nuevo cementerio para practicar inhumanaciones en él, y proceder al cierre definitivo del que hoy existe. Todo ello con la rapidez que sea posible. A cuyos efectos queda nombrada una comisión especial compuesta por los señores Cosme Santaló, Luis Olivet Brosa, Pedro Roura Casamitjana para proceder a un rápido estudio de las reparaciones que sea necesario introducir para habilitar el referido cementerio nuevo poniendose de acuerdo con el Rdo cura párroco de la población”

15 de julio de 1923

“Escrito del Gobernador Civil remitido al alcalde por el cual se ruega se le comuniquen inmediatamente el estado en que se hallan las gestiones practicadas para la apertura del nuevo cementerio que tiene ordenada.

La corporación queda enterada y acuerda que con toda urgencia la comisión nombrada al efecto, en sesión de 17 de junio último, haga un estudio de coste a que puedan ascender las obras que se han de efectuar para que pueda ser habilitado dicho cementerio y dar la contestación al Sr. Gobernador Civil según informe de la comisión. Al mismo tiempo se acuerda practicar dichas obras, si lo permite el estado del presupuesto del ejercicio y sino consignar en el próximo presupuesto la cantidad suficiente o parte de ella para la práctica de las mismas.”

22 de julio de 1923

“Seguidamente y sin discusión es aprobado el informe de la comisión de cementerios dado sobre el nuevo y que el Sr Gobernador interesa su habilitación, en el cual consta que las reparaciones a hacer en el mismo son: reformar la puerta, construir una capilla y un local para depósito de cadáveres que alcanzará 3000 o 3500 pesetas de gastos.

El Sr Alcalde da cuenta de haber comunicado en este sentido al Sr Gobernador Civil excusando la pronta práctica de las referidas reparaciones por no permitirlo el estado precario del presupuesto en ejercicio”

6 de enero de 1924

“Seguidamente, a propuesta del Sr Alcalde y a fin de que pueda ser aceptado por la autoridad eclesiástica el nuevo cementerio, considerando que han de ser muy escasos los ingresos que la parroquia podrá obtener en calidad de derechos, por los enterramientos que tendrán lugar en aquel, estará perpetuamente a cargo de este municipio poner y mantener en buen estado el camino que conduce desde la iglesia parroquial al referido cementerio y además las reparaciones que sean necesarias en dicho cementerio, a juicio del Sr Párroco, acordando, así mismo la corporación que los terrenos de lo que ha sido hasta la fecha cementerio parroquial, cercados y situados junto a la iglesia, continúan siendo de la propiedad y uso exclusivo de la parroquia, renunciando toda pretensión en contra a lo anteriormente manifestado y expresado en algún documento cualquiera que este sea”

13 de enero de 1924

“Alcalde Enrique Pacheco

Seguidamente se dio lectura a una exposición de los vecinos Felipe Pineda (can Joanic) y Pedro Palomeras (can Batlle) por la cual y en vista del acuerdo anterior, relativo a la obligación de hacer las reparaciones necesarias al nuevo cementerio, el Ayuntamiento, se obligan por durante veinte años a la conservación de la casilla para autopsias aunque fuera derruida por una fuerza mayor”

3 de febrero de 1924

“Se da lectura a una comunicación del Ilmo Rdo cura párroco de está, aceptando, en su nombre, el cementerio nuevo ofrecido por el Sr Alcalde, en representación del Ayuntamiento en instancia de 15 de enero último, dirigida al referido Sr Obispo en virtud de la autorización concedida por acuerdo del día 13 de aquel mes.

La corporación queda enterada y acuerda unir el referido oficio del Sr Obispo con un extracto de la instancia que lo ha motivado, al expediente de construcción del referido cementerio y dar a este como terminado”

17 de febrero de 1924

“Alcalde Enrique Pacheco

Acto continuo, estando convenida con el Sr Rdo cura-párroco, la recepción y bendición del cementerio nuevo, se da lectura al oficio siguiente

Obispado de Gerona

Tenemos el gusto de comunicar a ustedes que hemos firmado y dirigido al Rdo Sr Párroco de esa localidad un decreto que dice así:

Gerona, 25 de enero de 1924

Vista la instancia que precede, autorizamos al exponente para que en nuestro nombre y con las condiciones que constan en el acta celebrada por el magnífico Ayuntamiento de Montagut,

el día 6 del actual, acepte el nuevo cementerio de que se trata y una vez cumplidos todos los requisitos legales, proceda a la bendición del mismo.

Al mismo tiempo le suplicamos que haga presente a la corporación municipal de su digna presidencia nuestra sincera gratitud.

Gerona, 25 de enero de 1924. Gabriel Obispo de Gerona.

ACEPTACIÓN: Miguel Buch, cura párroco en virtud de la delegación que se me concede por el anterior decreto hago aceptación del nuevo cementerio a la Autoridad Eclesiástica.

2 de marzo de 1924

“Acto seguido y recogiendo los rumores de la población contrarios a la movilización de tierras del cementerio viejo que se está efectuando con aperos de labranza ignorándose a cual fin, se acuerda por unanimidad ver consentimiento la referida remoción de tierras de dicho cementerio y que se comuniquen así al Rdo Cura Párroco, por si tiene a bien suspenderla”

LA COMARCA. 1 DE MARÇ DE 1924. ANY XII. Núm. 56

“A Montagut se celebrà la benedicció i inauguració del nou cementiri parroquial, costejat per l'Ajuntament i els propietaris senyors Pere Palomeras i Felip Pineda”

En Josep Vilar també l'esmenta en el seu llibre: *Montagut i Oix*.

“El 1920 es va proposar treure el cementiri del nucli urbà. Es va comprar un solar, al Serrat d'en Bora, per construir-hi el nou cementiri. Es va inaugurar el 1924.

El primer enterrament va ser de la nena Caterina Serrat, d'11 anys, de can Barnedic, del barri del Cós, el 21 de juny.

El mateix any, l'Ajuntament va haver d'aturar alguns veïns, que sense permís, amb llaures i animals, volien retirar les terres del cementiri vell. El 1936, a inici de la guerra, fou finalment retirat. Terres i runes dels nínxols que hi havia adossats a la paret de l'església van ser abocades al Raig.”

En el lloc s'hi construí el jardí de l'església.

En temps reculats, quan una persona estava prop de morir o moria es deia que se n'anava al serrat d'en Bora, indret on hi ha el cementiri. Era una manera suau de dir que traspassava.

Felip Pineda i Miquel Xauderia

La Pilar de can Comica recolzada a la paret del jardí

El pedró de Montosa

EL PEDRÓ DE MONTOSA

En Manel Bosch i Sucarrats era un pagès granat del vell temps, de barretina, calces de vellut, i faixa. Portava arrapat al cos i a l'esperit totes les virtuts i habituds bones i dolentes del pagès de muntanya. Treball, esforç, estalvi, austeritat i fer racó. Complia una vida lligada als costums i tradicions seculares, sense qüestionar-se res. Seguia la inèrcia cíclica del temps. Era devot, catòlic i apostòlic. Era de missa setmanal i festes de precepte.

En Manel havia nascut en un mas de Pera, de l'antic terme d'Oix, el 1886. De tant treballar i afanyar jornals se li havia passat mitja vida i s'havia plantat als trenta anys, un home gran en aquell temps, sense casar, ni festejar. Sense cap propòsit de formar família. Sol com un mussol. Una màcula per a un pagès de devoció i missa. Però en Manel sabia que al Maranyó d'Escales, també d'Oix, hi havia un

bon planter de noies. En Llorenç i la Maria del Maranyó només tenien nenes i un nen, en Silvestre, que es va quedar per grana a la casa. Tocava redreçar aquella vida solitària. Es va desplaçar al casinyot del Maranyó, penjat entre cingleres i penyes de roca gris i viva. País magre de cabres i jonça. Van quedar a una hora en concret d'un diumenge assolellat. En Llorenç, el pare, abans va tancar totes les noies i nenes dins una cambra. Van fer tracte a la cuina. Li tocava la filla segona, la Mercè Garnatxe, una bona noia. En el mercadeig i acords en Manel va establir que anessin on anessin amb la nova família, la seva germana soltera, la Isabel, aniria sempre amb ells. I així fou. La Mercè va espiar pel forat del pany i va trobar en Manel prou jove, guapo i ben plantat. Ves per on, es van agradar a la primera. Tota la vida van estar ben enamorats, com dos lirons. L'enllaç va ser el 1916 a

l'església de Sant Llorenç d'Oix. Ell tenia trenta anys i ella dinou. Una germana de la Mercè, la Caterina, de casada, va anar a espetegar a la Comella i una altra, la Mariana, també de casada, a can Garrofi, dos masos de Bassegoda.

Els primers anys van viure a la casa d'Escales, davant l'església de Santa Maria i ben propera al Maranyó, amb els pares i germanes a tocar. Allà hi van néixer quatre fills, en Jaume (1918), l'Enrica (1919), la Isabel (1925) i en Joan (1926). En Joan, de gran, fou un gran versaire, poeta i improvisador de corrandes. Sempre deia: "*Els meus oficis són carboner, torrat i poeta*". A Escales tenien una burra molt llesta. Sabia obrir amb la clau la porta de la paller, que era a la cambra de sobre el porxo de la capella. Primer pujava uns escalons, tot seguit amb el 'bocado' girava la clau i obria la porta. La fam obra miracles.

Era l'atracció del rodal. Anècdota també llegida en l'entranyable llibre *Pessics de l'Alta Garrotxa* d'en Joan Pagès.

Anys més tard van mudar ben lluny d'Escales, a la Pineda de Ribelles de Baix de l'antic terme de Bassegoda, una casa penjada sobre el riu Muga i la frontera francesa. Allà hi tenien quatre feixes, molt de bosc per fer carbó i un escamot de cabres. Els animals tot sovint travessaven la Muga i s'enfilaven a les feixes de l'altre costat, de les cases del Pinyers i Cap Baix de Costoja (Alt Vallespir) i ja hi eren pel tros amb un conflicte internacional. Tot sovint els gendarmes de frontera o 'guarda mobiles' eren a la Pineda a amonestar-los o bé sancionar-los. Allà hi van néixer més fills: en Tomeu (1927) i la Joaquina (1930). Quan van poder van marxar d'aquelles terres abruptes de frontera i es van establir a la casa del Ferrers de Sous, també de Bassegoda, darrere la muntanya de la Mare de Déu del Mont, un mas carregat d'història i amb aires medievals situat en un planell envoltat de cingleres, un d'ells el Cingle Major, amb vistes a la plana de l'Empordà. Al Ferrers van estar-hi molts anys i en foren els últims masovers.

EL PEDRÓ

Era un petit pedronet. Un pilar amb una creu clavada a la part superior. Situat a l'aeri pla de Montosa, on s'acaba a llevant la curta serra que arrenca de la Tossa d'Espinau. La vista des del pedró és dilatada. Cap a tramuntana, es divisa l'altiplà de Lliurona, el puig de Bassegoda, la serra del Bac Grillera, el Fau i les Salines. Cap a gregal i llevant la Cirera, Sant Baldiri, l'Estela i tota la plana de l'Empordà. En aquell pedró, de molt temps enrere, s'hi beneïa el terme. Era al mig de la primavera, quan les mallerengues canten més i el sol escalfa de valent. Era per la diada de la Santa Creu, el 3 de maig. S'hi oficiaven pregàries i oracions per protegir-se de temporals i pedregades que poguessin malmetre les collites i esplets. Es donava a tots els devots assistents un panet beneït de pa blanc que per força gent era l'alegria de la mesada. Els llonguets eren fets conjuntament en els forns de les tres cases de Sous d'aquell vessant: Puigbalí, el Soler i el Ferrers. Les ofrenes eren pujades al pla de Montosa, a 1.020 metres d'alçària, en saques sobre un ruc. Cada any n'era responsable, de forma correlativa, una de les tres

cases. Tot plegat ho sabem gràcies a un testimoni vital, en ulls d'infant aleshores, d'en Martí Renart de les Arcades de Lliurona (1929-2020). En Martí va tenir la sort de poder-hi pujar amb la seva mare amb sis anys, la diada del 3 de maig de 1936. Tot era alegria, excitació, llum, cel blau, camises clares, olor de romaní i enfilades de gent que pujaven de Sous, Lliurona, Bassegoda, Sant Martí Sesserres, Segueró i fins i tot de Lladó. Era també l'aplec dels pastors del rodal. En Martí recordava una espera tranquil·la sota les ombres d'uns pocs i grossos pins rojalets del pla. De cop va haver-hi remor i va arribar un home amb una burra carregada de saques de panets. Era el bo d'en Manel Bosch del Ferrers, un home ja gran amb mig segle d'anys. En arribar davant el pedró es va treure la barretina, es va senyar i es va agenollar. Va obrir els braços en creu i va dir: *Ja podem començar!* Va baixar una mica el cap i va encetar un pare nostre i tot seguit altres oracions. Més gent feu la genuflexió i començà a resar. En Manel fou l'últim manifestor espiritual de l'humil aplec del pedró de Montosa.

Molta gent es quedava a dinar allí dalt. L'aire era més pur i s'hi respirava millor. Sota la mateixa cinglera del bac on hi havia el pedró, hi ha dues petites coves. Una amb dificultat per accedir-hi. L'altra amb una entrada alta com una porta i amb un forat al costat com un finestró. A vegades després de dinar, a mitja tarda, un parell de trons eren el preludi d'una tempesta de primavera. Tot eren corredisses i força dels aplegats es refugiaven a la cova de sota el pedró.

Ningú, cap ni un dels assistents, podia imaginar que en poc més de tres mesos una glopada de bogeria col·lectiva faria desaparèixer el pedronet. A mitjans de juliol de 1936 va haver-hi un cop d'estat arreu. Uns militars bregosos es van aixecar contra la República. Van fracassar, però van continuar la

La casa del Maranyó entre cingleres

La casa dels Ferrers a l'actualitat

lluïta i va esclatar la Guerra Civil. A Catalunya va quallar la revolució llibertària. El pedró fou aterrat sense deixar-hi ni els fonaments i la creu manllevada.

No fou fins la tardor de 1989 que un grup d'entusiastes excursionistes del Centre Excursionista d'Olot, junt amb en Marcel·lí del Soler, van tornar a fer un nou pedró. És més baix. Presenta una forma cònica amb una creu clavada a la part superior i una placa que diu: "En memòria dels pastors de l'Espinau, el Caritg, Puigbalí i el Soler". Era de consuetud la presència de ramats i pastors d'aquelles cases. Ara uns ara uns altres. Grans ramats pasturant per la serra de Montosa, puig Caçadors, Pla del Vi, les Tombes, puig de Torroella, la Tossa d'Espinau, Pla dels Estanys, puig Pedró, coll de Maniscle. I a l'obaga, la Roca Gelera, el Triquet i les Enrocades, refugi a l'hivern de llops afamats.

Després d'uns anys d'haver fet el nou pedró, un o varis brètols, revolucionaris tardans, van tornar a arrencar la creu i la placa. Fou el 2002 quan es va tornar a refer. Aquesta vegada fou en Martí Renart de Lliurona i l'Esteve Juanola de Falgars de Segueró que hi clavaren una nova creu amb la mateixa placa trobada per aquells rodals. Tot plegat, explicat i escrit en detall per

en Martí, que a més ens recomana literalment: "Cada any a principis de maig anar-hi a fer un bon esmorzar recordant aquells d'abans pastors. (...) No oblideu mai els costums de la gent d'aquells temps tan antics." Felicitats Martí. I a mi em ve al cap en Manel Bosch del Ferrers.

En Martí Renart, home savi de la muntanya, també era un gran versaire, com ho era en Joan, el fill d'en Manel Bosch del Ferrers, i com

ho era el seu oncle, el músic Alfons Faig i Renart, en Fonsu de Lliurona. Per la segona inauguració del pedró es va publicar un petit díptic titulat: "Ofrena al pedró de Montosa. Sous. 4 de maig de 2002. Veïns del Soler i Colla dels Dissabtes". Dins el full hi ha una llarga poesia, de vint-i-sis estrofes, de la història del pedró escrita pel geni autodidacte d'en Martí. En transcrit un parell:

*Els que llavors vivien a Puigbalí
i també els que havien viscut al Ferrers
treballaven molt només per patir
i la gent del Soler encara molt més.*

*Aquestes tres cases tan estimades
més o menys sempre estaven a punt;
el 3 de maig agafaven les seves ases
i a portar l'ofrena un any cada un.*

Em sembla que ja ho he dit.
Moltes felicitats Martí.

I bona Embardissada!!!

Josep Vilar

Lliurona des del pedró

EL CAMP DE FUTBOL

De veritat que fa goig veure que el camp de futbol de Montagut ja és d'herba. Sobretot per als que l'hem vist en els seus inicis, quan era un camp de sorra o de terra. Montagut va fer el salt de la terra a la gespa natural l'any 2016. Es va fer realitat un desig que venia de molts anys enrere.

Deixeu-me fer cinc cèntims de com recordo el camp des que el vaig conèixer l'any 1967.

El camp, al mateix lloc que ara, quedava als afores del poble. L'Escola i la casa dels mestres eren l'última edificació abans d'arribar al camp de futbol. Era en un terraplè una mica enlairat. El camí per arribar-hi vorejava el gol sud i s'entrava al camp per la zona on hi ha el dipòsit municipal de l'aigua potable. No hi havia vestidors. Com s'ho feien? Jo tampoc no ho sabia ni m'ho havia imaginat. Però el primer dilluns que vaig entrar a l'Escola vaig sentir al vestíbul una lleugera olor de liniment "Sloan", una mena d'ungüent que serveix per fer friccions a la musculatura dels jugadors abans de jugar un partit. Vaig reconèixer l'olor perquè jo també havia jugat a futbol i la coneixia. Doncs, ja veieu, el vestíbul de l'Escola va servir com a primer vestidor de la P.E. Montagut. Vull subratllar que cada dilluns al matí el vestíbul estava impecable com si no s'hi hagués fet res.

Us imagineu els jugadors d'ambdós equips sortint de l'escola, inclòs l'àrbitre, dirigint-se a peu cap al camp de futbol? No us puc dir si a mitja part tornaven a l'escola o es quedaven al camp. Hi vaig veure partits memorables, sobretot quan es jugava contra el Castellfollit, era el partit de màxima rivalitat. Se m'esborren els noms de jugadors del Montagut de llavors però en recordo alguns: el porter Jaume Serra, el Ros (Llorenç Santaló), en Berto Casals, en Maià d'Oix, en Joan de l'Horta, en Miquel Torrent, d'Olot venien en Lleida, en Peiró, en Reixach de la Deu... El Sr. Salvador Picart anava amb el 600 a buscar i a tornar després del partit algun jugador de Campdevàrol. El futbol d'aleshores subsistia a base de molts esforços i sacrificis dels directius. No ho oblidem.

A cada pilota que anava fora del recinte s'havia de saltar el marge per anar-la a buscar al mig d'un camp. Per això es va fer una plantada de xiprers o tuies a tot el perímetre que protegia la fugida de pilotes sobretot quan ja havien fet la crescuda. Més tard es va posar com a protectors uns pals amb una xarxa. Es va portar a terme la construcció dels nous vestidors adossats al dipòsit d'aigua. En aquell temps eren uns vestidors força grans i dignes. A començament de la temporada 1973-74 es va inaugurar l'escala d'entrada al camp des del vèrtex sud-est amb un petit habitacle que servia de taquilla per a vendre les entrades. Caram, semblava que entràvem en un estadi. Eren petites millores que es feien amb molta il·lusió i esforç. Els alumnes de l'escola i jo vam gaudir molt d'aquest camp on cada dijous a la tarda hi jugàvem un partit de futbol de gairebé dues hores. Hi havíem fet molta salut.

Ara el camp s'ha fet adult, té gespa natural i compta, fins i tot, amb un desfibril·lador perquè la salut dels jugadors quedi cardioprottegida. Per molts anys, P.E. Montagut. Salut i gols!!!

FA 50 ANYS

Els anys que vaig estar a Montagut no va faltar mai el partit de Solters contra Casats que es jugava el dilluns de la Festa Major. He escollit aquestes dues fotos perquè corresponen al partit que es va jugar el dilluns del Roser de l'any 1974. O sigui, que enguany fa exactament 50 anys. Un número escaient per a ser recordat. Un sentit record per als que ens han deixat i molta salut i un llarg camí pels que encara poden celebrar la Festa Major.

Josep Bataller i Vila

a les esglésies

Es volentat proposar una programació de forma estable concerts clàssics, tant a l'església de Montagut, com altres del municipi (Oix, Talaixà, St Eudald o Santa Bàrbara). Aprofitant l'excel·lent acústica d'aquests temples i dignificar-los amb música de qualitat. La continuïtat i èxit de la proposta depèn únicament de la rebuda i acollida que en fem totes i tots.

Sant Pere de Montagut

Concert Quartet de Saxos	4/5/24 20.00
---------------------------------	------------------------

Concert Coral Croscat	1/6/24 20.00
------------------------------	------------------------

Concert de Cant i piano	29/9/24 12.00
--------------------------------	-------------------------

Concert Cantabile	14/12/24 20.00
--------------------------	--------------------------

Sant Martí de Talaixà

Concert de Soul Mountain	19/10/24 12.00
---------------------------------	--------------------------

Sant Eudald de Jou

Concert de Joan Josep Mayans	1/12/24 11.30
-------------------------------------	-------------------------

Ajuntament de Montagut i Oix

Sant Llorenç d'Oix

Concert de Americanus	20/7/24 20.00
------------------------------	-------------------------

*Sant Pere de Montagut***Dissabte 4 de maig a les 20.00****BCN SAX QUARTET**

El projecte BCN SAX QUARTET neix de la necessitat de viure la música clàssica des d'una sonoritat moderna, recuperar la idea que allò que és popular és el que ens inspira per arribar més lluny, sentir que el que és quotidià, allò que ens és més proper provoca reacció. El projecte VISIONS, és un concert amb obres originals per quartet de saxofons inspirades en diferents músiques populars d'origens diversos; flamenc, música arabesca, folk americà, tango argentí, música tradicional grega... Treballades des de la sonoritat del quartet de saxofons i totes elles, creacions originals de David Salleras.

D'esquerra a dreta:**Dani Molina**, saxofonista alt**Marta Romero**, saxofonista tenor,**David Salleras**, saxofón soprano i compositor**Joan Soler**, saxofon baríton

Dissabte 1 de juny a les 20.00

CORAL CROSCAT

LA CORAL CROSCAT celebra els seus 50 anys i ho volem celebrar amb un concert a l'església de Montagut. Ens porten un repertori actualitzat i carregat de noves emocions per fer 50 anys més.

Direcció:

Claudio Suzin (piano)

**Diumenge 29 de setembre
a les 20.00**

CHARO TRIS I CLAUDIO SUZIN

Dins de la seva experiència operística, ha interpretat els rols principals de les següents òperes: La Traviata (Violetta) de G. Verdi, La Bohème (Musetta) de G. Puccini, Don Pasquale

de G. Donizetti (Norina), Il barbiere di Seviglia (Rosina) de G. Rossini, L'elisir d'amore (Adina) de G. Donizetti. Hänsel i Gretel (Gretel) d'E. Humperdinck, La Contadina (Scintilla) de J. A. Hasse, The telephone" (Lucy) de Gian Carlo Menotti, Il Sacrificio di Abramo (Angel) de Camilla de Rossi, Le Nozze di Figaro (Susana) de W. A. Mozart, Il re pastore (Aminta) W. A. Mozart, Die Fledermaus (Adele) de J. Strauss, Romeu i Juliette (Juliette) de Ch. Gounod i Don Giovanni (Zerlina) de W. A. Mozart. Ha format part com a professora de cant de l'Acadèmia de Talents 2009, el 2016 i 2017 ha interpretat els rols de Violetta de La Traviata de Verdi, Musetta de La Bohème de Puccini i Carmen de Bizet. El 2018 abordarà Madama Butterfly. Des del 2017 ocupa la càtedra de cant de l'Acadèmia Internacional de Música de Barcelona (AIMB).

Va néixer a São Paulo el 1974. Músic multidisciplinar, va estudiar piano amb G. Tinetti a la Universitat de São Paulo, Brasil i el seu Màster amb L. de Moura Castro a la Universitat de Hartford, EEUU on també va estudiar cant, direcció orquestral i orgue.

Va ser professor titular de piano a la Universitat EAFIT, Colòmbia i també músic de l'Orquestra Simfònica de la Universitat. Va promoure i participar en intercanvis de música contemporània amb Brasil, Catalunya i el Carib. Té el títol de Màster en Lied de l'ESMUC, orientat per Assumpta Matheu i Francisco Poyato. També va rebre classes de Lied de Dalton Baldwin i Mitsuko Shirai.

Des del 2007 resideix a Girona i és professor de repertori vocal del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. És director de la Coral Croschat i el Cantabile Cor de Cambra d'Olot i de la Coral Cypsella del CEM de Sant Feliu de Guíxols.

ENTRADA
LLIURE
TAQUILLA
INVERSA

Diumenge 14 de desembre a les 20.00

CANTABILE COR DE CAMBRA

LA CANTABILE COR DE CAMBRA D'OLOT, ens va acompanyar l'any passat en el concert Pro-Marató.

Aquest any volem que repeteixin i ens presentaran un nou repertori que ben segur ens emocionarà a tots.

ENTRADA
LLIURE

TAQUILLA
INVERSA

Sant Llorenç d'Oix

Dissabte 20 de juliol a les 20.00

AMERICANUS

AMERICANUS, un viatge cantat, cançons que van i tornen. Homenatge a la taverna, motor de convivència, font i origen de la improvisació i la inspiració. Espai d'intercanvi on les cançons les converteixen en vaixells d'anar i tornar.

Presentem una proposta original en el món de les havaneres que sorprendrà el públic. Buscant l'emoció i la participació de la gent. Donant veu a l'amor, la passió, l'humor, el mar i la pàtria.

Una proposta musical exigent amb un treball acurat de les 4 veus que el componen. Acompanyament de dos guitarres i contrabaix. Acompanyant a la finalista de la VOZ Senior 2022, Montse Creus.

ENTRADA
LLIURE

TAQUILLA
INVERSA

Components:

Montse Creus Veu

David Soterias Guitarra 1 i Veu **Marc Mas** Guitarra 2 i Veu **Xavier Roger** C. Baix i Veu

Sant Martí de Talaixà

(*) Accés únic a peu des de Sadernes o Oix

**Dissabte 19 d'octubre
a les 12.00**

SOUL MOUNTAIN

Foto de Jordi Rulló

SOUL MOUNTAIN és un projecte que fusiona música i alpinisme, a priori, dues disciplines que poden semblar força allunyades. Tot i això, per a Jordi Mestre, la música i la muntanya sempre han estat íntimament relacionades, naixent d'aquesta idea el seu projecte més personal. La recerca d'una manera d'unir aquestes dues grans passions és el que ha empès el músic lleidatà a idear un projecte que el pugui portar a interpretar i gravar la seva música als cims preferits dels Pirineus. Aquestes creacions sempre es duen a terme d'acord amb l'entorn d'alta muntanya que envolta el projecte, intentant conscienciar i recalcar la preservació de la natura i la cultura com a dos dels pilars bàsics necessaris per a un futur millor.

El concert de Soul Mountain no és un concert a l'ús. L'artista ens explica cada peça instrumental de guitarra per a endinsar-nos en el seu món. On cada nota intenta transportar-nos a un lloc allunyat dels escenaris. Una música que evoca idíl·lics paisatges de muntanya. Una actuació que a la vegada pretén conscienciar a l'oient sobre l'amenaça del canvi climàtic i les fatals conseqüències sobre l'entorn de l'alta muntanya. Al concert també hi ha la col·laboració de la prometedora cantant **Joana Jové**, que posarà veu en una bona part del repertori. Una experiència única que ens farà comprendre

Sant Eudald de Jou

(*) Accés a peu des de la pista de Can Banal, persones de mobilitat reduïda es podrà pujar en vehicle

**Diumenge 1 de desembre
a les 11.30**

JOAN JOSEP MAYANS

L'any 2002, després de diversos apropaments a la poesia de Jacint Verdaguer, Joan Josep Mayans culmina la musicació de dotze poemes i els presenta al Santuari de la Mare de Déu del Mont una freda tarda de desembre.

Actualment el recital Verdaguer inclou quinze poemes i constitueix una autèntica antologia cantada del nostre gran clàssic romàntic.

Joan Josep Mayans també ha musicat poemes de Bernart de Ventadorn, Robert Burns, J. R. R. Tolkien, Robert Wever, Thomas Moore, Joan Maragall, Francesc Pujols, Josep Maria de Garganta, Joan Salvat-Papasseit, Josep Carner, Carles Riba, Salvador Espriu, Marià Manent, Joan Vinyoli, Ponç Pons... Les diverses influències —música antiga, música tradicional catalana, folk anglosaxó... cristal·litzat en un estil personal que assoleix un feliç compromís en la integració de text i música.

El recital el componen quinze poemes que repassen molts dels temes i registres de la poesia verdagueriana: l'estada al Mont l'estiu del 1884, la vocació franciscana, el paper de Verdaguer al servei del catalanisme de la Renaixença, la temàtica montserratina, fragments de L'Atlàntida i de Canigó, la crisi i el drama del poeta-sacerdot.

Joan Soler Güell

EL BRULL

Dia INTERNACIONAL de la DONA

“NO ÉS NO”. El dret a decidir per mi mateixa.

El salt de la reina mora

Si aneu al Priorat no us perdeu el poble de Siurana. S'eleva, majestuós, sobre el riu que duu el mateix nom, per damunt d'uns imponents penya-segats.

El seu castell defensava una frontera que s'estenia del coll de Balaguer a Tamarit de Gaià. Va ser l'últim reducte de la reconquesta a Catalunya.

Explica la llegenda, que en temps de Ramon Berenguer IV, Catalunya era cristiana i, només un petit tros, era musulmà. El regne de Siurana! Aquí hi vivien el rei moro Almemoniz i la reina Abdelàzia, d'una bellesa singular.

Els cristians assetjaven el castell, dia i nit, però no el podien conquerir degut a la resistència mora.

Un jueu adinerat va fer de traïdor, a canvi de salvar la vida, va entregar les claus del castell als cristians.

Els soldats cristians entraren a matadegolla sense respectar res ni ningú. El jueu s'ho mirava des dels afores de Siurana. Diuen que va ser tal la carnisseria que de la vergonya que va passar va quedar petrificat. Encara avui dia es pot veure un gran roc amb el rostre del traïdor.

La reina Abdelàzia, confiada, celebrava una festa amb els nobles siurencs i no va veure cap perill fins que una sageta es va clavar sobre la taula.

Tot estava perdut!

Ella tan sols tenia clara una cosa: abans moriria que sotmetre's a l'enemic.

Va muntar el seu cavall blanc, va tapar-li els ulls, i esperonant-lo, davant la mirada incrèdula dels cristians, es va llençar al cingle.

La marca de les potes del cavall, a peu de cingle, donen fe de la gesta.

Diuen que l'esperit d'Abdelàzia no ha abandonat mai Siurana i, que algunes nits, si us hi apropau sentireu els renills d'un cavall que puja pel cingle...

Amb quina llegenda propera us fa pensar?

De dones valentes sempre n'hi hagut i encara n'hi ha moltes!

Joana Rigart i Quer

ELS HIDROLATS

Què és un hidrolat?

Segons Lydia Bosson el defineix com: “Les aigües subtils que estan impregnades per l'ànima de la planta i actua ràpidament a nivell psicoemocional i energètic.”

Són aromàtics i medicinals, tenen gust i olor.

Els podem aplicar tant de forma interna com externa.

L'hidrolat és un producte natural, del qual gaudim de tots els seus efectes en el nostre organisme.

Les seves utilitzacions són múltiples:

- Com a tònic i netejador facial, neteja de les impureses i refresca la pell.
- Com elixir bucal, després del rentat de dents ajuda a eliminar placa bacteriana. Podem fer-ne gargarismes.
- Com a tònic capil·lar, tonifica i equilibra el PH del cabell.
- Per barrejar amb mascaretes, amb les cremes, al bany, com a perfum lleuger per aportar benestar, s'hi pot afegir oli essencial.
- Per barrejar amb l'aigua de planxar, en un polvoritzador per perfumar armaris, la roba, els llençols... Com aroma d'ambientador en un difusor. Com a complement gastronòmic, begudes amb batuts, etc.

RECEPTA

EL LICOR DEL PENJAT (tipus cointreau casolà)

INGREDIENTS:

1 litre d'anís dolç
1 taronja (ecològica)
1 mandarina (ecològica)

ELABORACIÓ:

En un pot de boca ampla i d'uns tres litres de capacitat, s'hi posa l'anís dolç. Foradem la taronja i la mandarina amb una agulla de cosir grossa, i amb l'ajut d'un fil gruixut les penjarem dins del pot sense que toquin l'anís.

Es tapa i es deixa macerar fins que les fruites quedin ben seques, poden ser 2 o 3 mesos.

Un cop retirades les fruites, el licor ja es pot envasar i prendre.

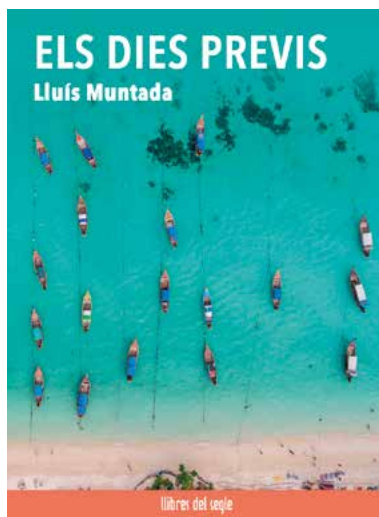
Maria Rigart i Compte - Àvia remeiera del Bosc de Tosca

RECOMANACIONS LITERÀRIES

Us proposo tres llibres per llegir aquesta primavera-estiu.
No sabia dir-vos quin m'ha agradat més.

Molts crítics afirmen que Lluís Muntada és un dels escriptors més sòlids de l'actual panorama literari català. Tot i que el 2010 va publicar *L'elegància del número 0* i des d'aleshores hi havia hagut silenci, ha valgut la pena esperar 13 anys per veure sortir aquesta obra monumental. No només perquè la llengua que hi fa servir és rica en lèxic, elegant en sintaxi i d'estil original, sinó perquè està fet per ser rellegit moltes vegades: en cada relectura hi descobrim un detall que abans no havíem percebut. I això és molt difícil d'aconseguir.

Són 22 històries que es capbussen en l'ésser humà: què sent, com viu, per què actua com actua. Algunes són breus però molt intenses, com "La falsa promesa", el nexa de la qual és que la veritat és una aparença ("fins que no es revela que les promeses són falses, les promeses no actuen com una falsa promesa, encara que hagin estat dites amb tota la falsedat del món"); d'altres, com "Versions", recullen la pluja d'idees que el narrador està fent, amb fletxes, ratllats i taca de cafè inclosos. A "Agafa una línia i porta-la a fer un volt" hi trobem la relació complexa i intrincada de dos mestres d'institut, o a "Les cases de les persones" una parella, en plena pandèmia de la covid, s'amaga al cementiri per estimar-se.

Històries de vida, amb passats que pesen, presents que s'escapen i futurs que només tenen de cert que ens acosten a la mort.

Coneixeu Michela Murgia? Periodista, crítica literària, dona d'empenya i molt crítica amb el món actual. Malauradament va morir aquest agost passat amb tan sols 51 anys.

Potser l'obra que coneix més gent és *Instruccions per fer-se feixista*, editada per Empúries el 2019, en la qual analitza, des de la ironia, totes les idees de l'extrema dreta

i l'ideari feixista. Però us proposo que abans llegiu aquesta: *L'acabadora*, del 2011.

És una obra que parla de la Sardenya dels anys 50. Murgia era sarda i sempre va reivindicar la importància de conservar no només el sard, sinó tota la rica cultura de l'illa. En aquesta història descobrim com era Sardenya fa 70 anys, amb tradicions com els "fills de l'ànima" o la mateixa "acabadora".

En una societat rural, amb molta pobresa, hi havia famílies que no podien cuidar tots els fills que venien; aleshores alguna família més rica n'adoptava algun (en una mena de pacte de paraula, sense documents), que era un fill de l'ànima.

I acabarem amb *Al mig de la vida, jo*, una bibliografia de Mercè Rodoreda escrita per Marina Porras i il·lustrada per Elisa Munsó. Una meravella de llibre perquè una erudita en Rodoreda com és Marina Porras, editora i professora de la Universitat Pompeu Fabra, ha sabut resumir, en 150 pàgines, la bibliografia immensa que existeix d'una de les escriptores més importants de la literatura catalana. I no només resumir-la, sinó oferir-nos-la ordenada per etapes vitals, amb comentaris extrets de l'obra de la mateixa Rodoreda i de les persones amb qui va conviure.

Aquest llibre ens desvetlla la dona que era Mercè Rodoreda, el seu món interior, les manies, la mala relació amb el fill, com va patir per la guerra i l'exili, qui van ser els seus amors i com ho va viure, com va ser la seva vellesa... tot acompanyat d'uns dibuixos magnífics. És de lectura imprescindible abans de llegir (o rellegir) qualsevol de les obres de Rodoreda: *La plaça del Diamant*, *Mirall trencat*, *Jardí vora el mar* o *Quanta, quanta guerra*, entre tants d'altres.

Ester Santaló

METEOROLOGIA A OIX

Tardor 2023 - Hivern 2024

Dades de pluja i temperatures des del mes d'octubre.

MES	ANY	Pluja l/m2	Mitjana 10 anys 2014-2023	Dia + plujós	Quantitat l/m2=mm	Tª MAX mes	Tª MIN mes
Octubre	2023	6,4	81,3	19	2,9	30.5º	4.2º
Novembre	2023	20,5	96,3	2	7,8	25.7º	-1.7º
Desembre	2023	11,9	23,4	1	7,9	20.6º	-5.9º
Gener	2024	3,8	45,5	19	1,6	25.3º	-8.7º
Febrer	2024	45,2	47,8	26	31,3	24.9º	-2.3º

Els dos dies més freds d'aquests mesos han estat el 28 de desembre (7,7º) i el 19 de gener (6,1º). La temperatura mínima més baixa -8,7º es va registrar la nit del dia 9 de gener.

S'han registrat dos episodis especialment freds de nit: entre els dies 24 i 29 de desembre i del 20 al 23 de gener.

Tot i això, no hi ha hagut sensació de fred els mesos de gener i febrer, degut a la pujada de temperatures diürnes.

Quadre temperatures

MESOS	Octubre	Novembre	Desembre	Gener	Febrer
Mitjana MÀXIMES 8 anys (2015-2022)	21.6º	16.4º	14.0º	13.0º	14.8º
Mitjana MÀXIMES Any 2023	25.2º	19.1º	15.4º	-	-
Mitjana MÀXIMES Any 2024	-	-	-	15.5º	18.2º
Mitjana MÍNIMES 8 anys (2015-2022)	7.2º	2.0º	-0.9º	-2.2º	-0.4º
Mitjana MÍNIMES Any 2023	10.5º	4.7º	-0.2º	-	-
Mitjana MÍNIMES Any 2024				-1.0º	1.5º

Observeu l'increment de temperatures, tant màximes com mínimes, tots els mesos, respecte a les mitjanes respectives dels vuit anys anteriors. Exemple molt evident: la temperatura màxima mitjana del **gener** ha superat a la mitjana de referència del **febrer**.

Una altra dada significativa és l'increment de la mitjana de màximes del mes d'octubre, i és que va començar el mes amb temperatures pròpies de l'estiu, que es van allargar fins a mig mes.

Dades importants i actualitzades sobre pluviometria:

PLUVIOMETRIA A OIX	Mitjana Pluviomètrica anual Registres històrics 1991-2020 l/m2	Mitjana pluviomètrica Episodi 2015 – 2021 l/m2	Mitjana anual 10 anys (2014-2023) l/m2	Any 2021	Any 2022	Any 2023
L/ M2 = MM	781,8	913,2	844,5	719,6	712,8	605,7

He volgut ser breu...fins aviat, Salut!

Antoni Xifre - OIX - març 2024

EL TEMPS A MONTAGUT 2023

MES	MÍNIMA	MÀXIMA	LITRES
GENER	-4°C	18°C	9
El dia 24 neva a l'alçada de can Gustí de Riu			
FEBRER	-1°C	15°C	73
MARÇ	3°C	30°C	21,5
ABRIL	4°C	33°C	60,5
MAIG	9°C	32°C	80,5
JUNY	14°C	39°C	117,5
El dia 3 forta tronada amb calamarça			
JULIOL	16°C	42°C	78
El dia 4 tronada i pedregada			
AGOST	13°C	43°C	55
SETEMBRE	12°C	35°C	42,5
OCTUBRE	8°C	35°C	10,5
A finals de mes bufa un fort ponent			
NOVEMBRE	5 °C	30°C	6
El dia 2 molt de ponent i el 13 forta tramuntana			
DESEMBRE	2°C	25°C	15,50
TOTAL DE LITRES CAIGUTS DURANT EL 2023			569,50
L'any ha estat molt sec amb poca pluja i falta d'aigua			

Joan Oliva i Vila

Palanca d'Agafa l'Ase, amb aigua i, actualment sense una gota.

LLATA DE VEDELLA

INGREDIENTS:

- 1 llata de vedella
- 4 cebes de Figueres
- Pastanagues
- Tomates
- 1 branca d'api
- 2 porros
- 7 o 8 grans d'all
- 1 gotet de conyac
- 1 gotet de cava o vi blanc
- Caldo
- Oli d'oliva
- Sal
- Pebre

ELABORACIÓ:

- A la cassola amb oli hi poso la vedella a rossejar amb la ceba.
- A mig rossejar incorporo els 7 o 8 grans d'all, la tomata i les pastanagues, els porros i la branca d'api. Ho salo.
- Quan és una mica ros hi afegeixo un raig de conyac i quan s'ha evaporat, el got de cava o vi blanc. Ho deixo evaporar tot.

- Ho cobreixo amb aigua i caldo fins a mitja vedella.
- Quan bull ho tapo i baixo el foc.
- Cada 20 min. vaig girant la vedella fins a 4 vegades.
- Trec la vedella, la poso en una plata i quan està freda la poso a la nevera.
- Agafo tot el que queda a la plata i una mica de suc i ho passo pel túrmix.
- El dia de menjar-la, la tallo, la poso a la cassola amb tot el seu caldo i li faig arrancar el bull.

LLESTA!

Ma. Àngels Quintana i Cels

Festa Major MONTAGUT

DIMARTS 30 D'ABRIL

11.00 PARTIT DE FUTBOL BASE: JUVENIL A – VALL D'EN BAS

DIUENDRES 3 DE MAIG

16.30 CAMINADA PEL BICI CARRIL I BERENAR POPULAR A LA FONT DE LA CREU

20.00 REPICAMENT DE CAMPANES

SEGUIDAMENT CERCAVILA AMB LA FARÀNDULA

FINS A L'AJUNTAMENT

20.30 PREGÓ A CÀRREC DE L'HEREU I

LA PUBILLA DEL 2023

21.00 A LA PISTA: X-TREME RACE, PROVA D'OBSTACLES AMB INFLABLES, MÚSICA I SERVEI D'ENTREPANS PER PART DE LA BARRA ASPRA

23.00 CONCERTS AL CASAL AMB

SANTA MANDRA, MIQUEL DEL ROIG, PAPRIKA I FLUYE SESSIONS

DIUMENGE 5 DE MAIG

11.00 OFICI SOLEMNE A L'ESGLÉSIA DE MONTAGUT. TOT SEGUIT: CERCAVILA AMB LA FARÀNDULA DEL POBLE PEL NUCLI ANTIC

DESPRÉS: SARDANES AMB LA COBLA CANIGÓ I VERMUT A LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

17.30 ESPECTACLE D'HUMOR AL CASAL

"FESTA MAJOR" AMB FEL FAIXEDAS I

XORIGUERA (EX TEATRE DE GUERRILLA)

21.00 FOCs ARTIFICIALS A CÀRREC DEL GJM

DIMECRES 1 DE MAIG

11.00 PARTIT DE FUTBOL BASE: JUVENIL B- VALL D'EN BAS

17.00 PARTIT DE FUTBOL: FEMENÍ AMATERU – CORCÓ

DISSABTE 4 DE MAIG

11.00 PARTIT DE FUTBOL BASE AL MUNICIPAL DE MONTAGUT: INFANTIL – VALL D'EN BAS

13.00 PARTIT DE FUTBOL BASE AL MUNICIPAL DE MONTAGUT: CADET – UNIÓ REMENCES

A PARTIR DE LES 17.00 PARTIT DE FUTBOL: QUARTA – ATLÈTIC OLOT. INFLABLES PELS MÉS PETITS, DJ DURANT EL PARTIT I A MITJA PART I SERVEI D'ENTREPANS DURANT TOTA LA TARDA

20.00 CONCERT QUARTET SAXOS A L'ESGLÉSIA.

A PARTIR DE LES 21.00 SOPAR POPULAR AL CASAL CULTURAL

23.30 CONCERT AMB: DANIGIX & IZZKID, FIGA FLAWAS I DJ CAPDE

DILLUNS 6 DE MAIG

16.00 FI DE FESTA A LA FONT DEL CÓS: JOCS DE SEMPRE PER A TOTA LA FAMÍLIA I ALTRES ACTIVITATS PELS MÉS PETITS.

DIVENDRES: 5 EUROS
DISSABTE: 10 EUROS
DIUMENGE: 5 EUROS
ABONAMENT: 12 EUROS

ENTRADES